

έτος 11ο
αρ. τεύχους 46
τρίμηνη έκδοση
διανέμεται δωρεάν
ISSN 1109-2653

Ιανουάριος-Φεβρουάριος-μάρτιος 2010

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

— 28ης Οκτωβρίου 3, 196 00 - Μάνδρα Αττικής —
www.dimofon.gr

ΔΗΜΟΦΩΝ

Καλό Πάσχα!

Για την Ιατορία...
σελ. 2-3

Λογοτεχνία - Θεωνάς Χαρατσής
σελ. 3

Τα Νέα του Τόπου μας
& Βραβεύσεις
σελ. 4

Ποιηση & άλλα
σελ. 5

Κοινωνία & άλλα
σελ. 6 - 7

Τα Νέα του Τόπου μας
& Βραβεύσεις
σελ. 8

Υγεία από την Κονταξή Δέσποινα
σελ. 9

Άγνωστα Επαναστατικά Επεισόδια
από τον Στέλιο Μουζάκη
σελ. 10-11

Παιδική λογοτεχνία
από την Ελένη Α. Ηλιά
σελ. 12-13

Καλλιτεχνικά Δρώμενα
σελ. 14

Κοινωνία & Νέα του Τόπου μας
σελ. 15

Βιβλίο, Έκδόσεις & Παρουσιάσεις
σελ. 16

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Παναγιώτης

Υπεύθυνοι Ιστοδελίδας

Λαϊνάς Παναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

Υπεύθυνη Δημοσιών Σχέσεων

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκπόπωση - Σελιδοποίηση

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ./Fax: 210.55.56.507

e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού

5170039501733

Επήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ

Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 07/03/2010

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση. Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

“Η πνευματική διαθήκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στους νέους”

Στις 7 Οκτωβρίου 1838, από το αρχαίο βήμα στην Πνύκα, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης έδωσε την πνευματική του διαθήκη στους νέους της Ελλάδος. Ήταν οι μαθητές του Α' Γυμνασίου της Αθήνας με τον Γυμνασιάρχη τους Γεννάδιο.

Παιδιά μου! Εις τον τόπον τούτον, οπού εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και εδημηγορούσαν τον παλαιόν καιρόν αντρες σοφοί και αντρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ, και ούτε να φθάσω τα ίχνη των...

Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, στη μεγάλη δόξα των προπατώρων μας και έρχομαι να σας είπω όσα στον καιρό του αγώνα μας και πριν απ' αυτόν κι ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος παρατήρησα κι απ' αυτά να κάμωμεν συμπερασμούς και για την μέλλουσαν ευτυχία σας, μολονότι ο Θεός μόνος ηξεύρει τα μέλλοντα.

Και διά τους παλαιούς Έλληνας, οποίας γνώσεις είχαν και ποία δόξα και τιμήν έχαιραν κοντά εις τα άλλα έθνη του καιρού των, οποίους ήρωας στρατηγούς, πολιτικούς είχαν, διά ταύτα σας λέγουν καθ' ημέραν οι διδάσκαλοί σας και οι πεπαιδευμένοι σας. Εγώ δεν είμαι αρκετός. Σας λέγω μόνον πως ήτον σοφοί, και από εδώ επήραν και εδανείσθηκαν τα άλλα έθνη την σοφίαν των... Αυτοί διέφεραν από ημάς εις την θρησκείαν, διότι επροσκυνούσαν τις πέτρες και τα ξύλα. Αφού ύστερα ήλθεν εις τον κόσμον ο Χριστός, οι λαοί όλοι επίστευσαν εις το Ευαγγέλιο του και έπαισαν να λατρεύουν τα είδωλα... Οι παλαιοί Έλληνες, οι πρόγονοί μας, έπεσαν εις την διχόνοια και ετρώγονταν μεταξύ τους και έτσι έλαβαν καιρόν πρώτα οι Ρωμαίοι, έπειτα άλλοι

βάρβαροι, και τους υπόταξαν. Ύστερα ήλθαν και οι Μουσουλμάνοι, και έκαμαν ότι μπορούσαν, διά να αλλάξει ο λαός την πίστη του... Έκοψαν γλώσσες σε πολλούς ανθρώπους, αλλ' εστάθη αδύνατο να το κατορθώσουν... Τον ένα έκοβαν, ο άλλος τον σταυρό του έκανε.

Σαν είδε τούτο ο σουλτάνος, διώρισε έναν βιτσερέ (αντιβασιλέα), έναν Πατριάρχη και του έδωσε την εξουσία της Εκκλησίας. Αυτός και ο λοιπός Κλήρος έκαμαν ότι τους έλεγε ο Σουλτάνος. Ύστερον έγιναν οι Κοτζαμπάσθες εις όλα τα μέρη. Η τρίτη τάξις, οι έμποροι, και οι προκομμένοι, το καλλίτερο μέρος των πολιτών, μη υποφέροντες τον ζυγό έφευγαν κι οι γραμματισμένοι επήραν τα βιβλία και φύγαν από την Ελλάδα, την πατρίδα των, κι έτσι έμεινε ο λαός, όστις στερημένος από τα μέσα της προκοπής, εκατήντησεν εις αθλίαν κατάσταση, και αυτή αύξαινε καθ' ημέρα χειρότερα... διότι αν βρισκόταν μεταξύ του λαού κανείς με λίγη άνθηση τον λάμβανε ο κλήρος, όστις έχαιρε προνόμια, ή εσύρετο από τον έμπορον της Ευρώπης ως βοηθός του ή εγίνετο γραμματικός του προεστού. Και μερικοί μη υποφέροντες την τυραννίαν των Τούρκων και βλέποντες τις δόξες και τις ηδονές οπού απελάμβανον αυτοί, άφηναν την πίστη τους και εγίνοντο Μουσουλμάνοι. Και τοιουτοτρόπως κάθε μέρα ο λαός ελίγενε και επτώχυνε.

Εις αυτήν την δυστυχισμένη κατάσταση μερικοί από τους φυγάδες γραμματισμένους εμετέφραζαν και έστελναν εις την Ελλάδα βιβλία. Και σαν τους πρέπει να χρεωστούμεν ευγνωμοσύνη, διότι ευθύς οπού κανένας άνθρωπος από το λαό εμάνθανεν τα κοινά γράμματα, εδιάρθαζεν αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποιός είχαμε προγόνους, τι έκαμεν ο Θεομιστοκλής, ο Αριστείδης και οι άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και εβλέπαμεν και εις ποίαν κατάσταση ευρισκόμεθα τότε... Όθεν μας ήρθε στο νου να τους μιμηθούμε και να γίνομε ευτυχέστεροι και έτσι έγινε και επροόδευσεν η εταιρεία.

Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι ήμεθα, ούτε πως δεν έχομεν άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε, “πού πάτε ε-

δώ να πολεμήσετε με σιτοκάραβα βατσέλα”, αλλά, ως μία βροχή, έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της Ελευθερίας μας... και όλοι, και οι κληρικοί και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι συμφωνήσαμεν σ' αυτό το σκοπό και κάναμεν την επανάσταση.

Εις τον πρώτο χρόνο της Επαναστάσεως είχαμε μεγάλη ομόνοιαν και όλοι ετρέχαμε σύμφωνο... Ο ένας πήγαινε στον πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα του εζύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα στο στρατόπεδο και εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, θηέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμεν και εις την Κωνσταντινούπολη...

Τόσο τρομάζαιμε τους Τούρκους, οπού άκουαν „Έλληνα και φεύγαν χήλια μίλια μακριά. Εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός κι ένα καράβι μια αρμάδα. Άλλα δεν εβάσταξε. Ήλθαν μερικοί και ηθέλησαν να γένουν μπαρμπέρηδες εις του κασίδη το κεφάλι. Μας πονούσε το μπαρμπέρισμά τους μα τι να κάνουμε; Είχαμε κι αυτουνών την ανάγκη.

Από τότε ήρχισεν η διχόνοια και εχάθη η πρώτη προθυμία και ομόνοια. Κι όταν έλεγες του Κώστα να δώσει χρήματα διά τας ανάγκας του έθνους, ή να πάει στον πόλεμο, τούτος πρόβαλλε το Γιάννη. Και με αυτό τον τρόπο κανείς δεν ήθελε να συντράμει, μήτε να πολεμήσει. Και τούτο εγίνετο, επειδή δεν είχαμε έναν αρχηγό και μίαν κεφαλή. Άλλα μας έμπαινε Πρόεδρος έξι μήνες, εστηκώνετο ο άλλος και τον έρριχνε, και εκάθετο αυτός άλλους τόσους, και έτσι ο ένας ήθελε τούτο κι ο άλλος το άλλο. Ίσως όλοι ηθέλαμε το καλό, πλην καθένας κατά τη γνώμη του. Όταν προστάζουνε πολλοί, ποτέ το σπίτι δεν κτίζεται, ούτε τελειώνει. Ο ένας λέει ότι η πόρτα πρέπει να βλέπει στο ανατολικό μέρος, ο άλλος στο αντικρύνον κι ο άλλος στο βοριά, σαν να ήταν το σπίτι στον αραμπά και να γυρίζει καθώς λέγει ο καθένας. Με τούτον τον τρόπο δεν κτίζεται ποτέ το σπίτι, αλλά πρέπει να είναι αρχιτέκτονας, οπού να προστάζει πώς θα γίνει. Παρομοίως κι εμείς χρειαζόμαστε έναν αρχηγό κι έναν αρχιτέκτονα, όστις να προστάζει κι οι άλλοι να υπακούνε και ν' ακολουθάνε. Άλλα επειδή είμαστε σε τέτοια κατάσταση, εξαιτίας της διχόνοιάς μας, έπεισε η Τουρκιά πάνω μας και κοντέψαμε να χαθούμε και εις τους στερνούς επτά χρόνους δεν κατορθώσαμε μεγάλα πράγματα.

Εις αυτή την κατάσταση έρχεται ο Βασιλεύς, τα πράματα ησυχάζουν και το εμπόριο κι η γεωργία κι οι τέχνες αρχί-

ζουν να προοδεύουν και μάλιστα η παιδεία. Αυτή η μάθηση θα μας αυξήσει και θα μας ευτυχήσει. Άλλα για να αυξήσουμε, χρειάζεται κι η στερέωση της πολιτείας μας, που γίνεται με την καλλιέργεια και με την υποστήριξη του θρόνου. Ο Βασιλεύς είναι νέος, και συμμορφώνεται με τον τόπο μας. Δεν είναι προσωρινός αλλ' η βασιλεία του είναι διαδοχική, και θα περάσει στα παιδιά των παιδιών του, και με αυτόν και σεις και τα παιδιά σας θα ζήσετε. Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να τη στερεώσετε, διότι όταν επιάσαμε τα άρματα, είπαμε πρώτα υπέρ Πίστεως κι ύστερα υπέρ Πατρίδος. Όλα τα έθνη του κόσμου έχουν και φυλάνε μία θρησκεία. Να μην έχετε πολυτέλεια, να μην πηγαίνετε στους καφενέδες και στα μπιλάρδα. Να δοθήτε εις τας σπουδάς σας και καλλίτερα να κοπιάσετε ολίγον, δυο και τρεις χρόνους και να ζήσετε ελεύθεροι στο επίλοιπο της ζωής σας, παρά να περάσετε τέσσερις-πέντε χρόνους τη νεότητά σας και να μείνετε αγράμματοι, να σκλαβωθείτε εις τα γεράμματα σας. Να ακούετε τας συμβουλάς των διδασκάλων και γεροντοτέρων και κατά την παροιμία „μύρια ήξευρε και χήλια μάθαινε”.

Η προκοπή σας και η μάθησή σας να μη γενεί σκεπάρνι μόνο για το άτομό σας, μα να κοιτάζει το καλό της κοινότητας, γιατί μέσα στο καλό αυτό βρίσκεται και το δικό σας.

Εγώ παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξαιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και διά τούτο σας ζητώ συγχώρεση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοί σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και εγνώρισα, διά να αφεληθήτε από τα περασμένα κι από τα κακά αποτελέσματα της διχόνοιας, την οποία να αποστρέφεσθε, και να έχετε ομόνοια. Εμάς μη μας τηράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε και οι μέρες της γενιάς που σας άνοιξε το δρόμο, θέλουν σε λίγο περάσει. Την ημέρα της ζωής μας θέλει διαδεχθεί η νύκτα του θανάτου μας, καθώς την ημέρα των Αγίων Ασωμάτων θέλει διαδεχθεί η νύκτα και η αυριανή ημέρα.

Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο όπου ημείς ελευθερώσαμε και διά να γίνει τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της Πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία, την καλλιέργεια του θρόνου και την φρόνιμον ελεύθερια. Τελειώνω τον λόγον μου. Ζήτω ο Βασιλεύς μας Όθων! Ζήτω οι σοφοί διδάσκαλοι! Ζήτω η Ελληνική Νεολαία!

Αφιερώνεται στην Εθνική μας εορτή της 25ης Μαρτίου

● **Επιμέλεια:** Παναγιώτης Παπαϊωάννου

“Συλλογή Ξεχασμένων χειρόγραφων

Χειρόγραφων”

H “Συλλογή Ξεχασμένων χειρόγραφων” αποτελεί το έκτο κατά σειρά έκδοσης, βιβλίο που τυπώνει ο σύλλογος “Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”. Το περιεχόμενό του είναι λογοτεχνικού ενδιαφέροντος και αποτελεί την πρώτη απότελερα του συγγραφέα του να έρθει σε επαφή με το ευρύ κοινό. Πιο λεπτομερειακά, το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρος: **το πρώτο** όπου παρουσιάζεται η αφήγηση ενός διηγήματος και **το δεύτερο** όπου επιχειρείται μια μικρή ανθολόγηση της ποιητικής εργασίας του ίδιου συγγραφέα. Στο σύνολό του το βιβλίο αποτελεί ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα από την δουλειά του συνεργάτη μας **Χαρατσή Θεωνά**, χω-

ρίς να εξαντλεί ολόκληρη την συγγραφική δουλειά του. Η σταχυολόγηση της ποιητικής ανθολογίας καλύπτει έναναρχονικό διάστημα επτά ετών ενώ το διήγημα γράφτηκε πριν από τέσσερα περίπου έτη. Στο ύφος του συγγραφέα, γενικά, προσδιάζει ένα μελαγχολικό περιβάλλον το οποίο και αναδεικνύεται περιτράνα κατά την ανάγνωση του βιβλίου και στο οποίο παραπέμπει ο τίτλος του. Το διήγημα και τα ποιήματα κινούνται ακριβώς σ' αυτό το μελαγχολικό περιβάλλον προβάλλοντας από μια οπτική γωνία τον ψυχικό κόσμο του συγγραφέα τους.

4● τα νέα του τόπου μας και βραβεύσεις...

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ

Ιανουάριος-Φεβρουάριος-μάρτιος 2010

Βράβευση Ελευσίνιου φοιτητή από την Ακαδημία Αθηνών

Tην Τρίτη 29 Δεκεμβρίου 2009 απονεμήθηκαν στην καθιερωμένη πανηγυρική συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών για το τέλος του έτους, τα βραβεία και οι έπαινοι του 2009.

Ανάμεσα στους βραβευθέντες ήταν και ο **Λάμπρος Ν. Κούτας**, διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών και νυν μεταπτυχιακός φοιτητής στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών της ίδιας Σχολής. Ο βραβευθείς συμπολίτης μας, γιος εργαζομένου του Δήμου Ελευσίνας, τιμήθηκε με το βραβείο Δ. Λαμπαδαρίου που ανήκει στην Τάξη των Θετικών Επιστημών, για την άριστη επίδοσή του στο μάθημα του προπτυχιακού κύκλου σπουδών "Γεωδαισία".

Ένα σύντομο βιογραφικό:
Ο Λάμπρος Κούτας, γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1986. Αποφοίτησε με Άριστα απ' το 1ο Ενιαίο Λύκειο Ελευσίνας το 2003, και εισήχθη την ίδια χρονιά στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Αποφοίτησε πρώτος από το τμήμα του, τον Ιούλιο του 2008 και έγινε δεκτός το επόμενο ακαδημαϊκό έτος (2008-2009) από το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του ίδιου τμήματος, στον τομέα Αντισεισμικού Σχεδιασμού των Κατασκευών.

Η βράβευσή του αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά για την πόλη μας και του ευχόμαστε καλή επιτυχία και στους επόμενους μεγαλύτερους στόχους του. ●

Βράβευση του μαθητή Δημήτρη Ηλία σε πανευρωπαϊκό διαγωνισμό

Γράφει η Σοφία Καλομενίδη

O Δημήτρης Ηλίας, κάτοικος Μάνδρας Αττικής και μαθητής Β' Λυκείου στο "Πυρουνάκειο" 2ο Λύκειο Ελευσίνας συμμετείχε στον 1ο Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό Καινοτομίας και Δημιουργικότητας όπου και έλαβε την 3η θέση.

Τον διαγωνισμό πραγματοποίησε τον περασμένο Νοέμβριο στις Βρυξέλλες η Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνεργασία με τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό Junior Achievement - Youth Enterprise Europe. Στο διαγωνισμό έλαβαν μέρος 95 μαθητές από 25 ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και οι 3 έλληνες: Δημήτρης Ηλίας (μαθητής Β' Λυκείου του "Πυρουνάκειου" 2ου Λυκείου Ελευσίνας), Φίλιππος Ρούσσος (μαθητής του Κολλεγίου Αθηνών) και Γιάννης Σταθάκης (μαθητής του Κολλεγίου Αθηνών). Το εισιτήριο της συμμετοχής τους στον διαγωνισμό οι τρεις έλληνες μαθητές το εξασφάλισαν ύστερα από διαγωνισμό που έγινε στην Ελλάδα και στον οποίο η ομάδα τους, που απαρτίζοταν και από άλλους 2 μαθητές, έλαβε την πρώτη θέση.

Μαζί με μαθητές από την Ισπανία, Τουρκία, Μεγάλη Βρετανία και Δανία, ο Δημήτρης Ηλίας απάρτιζε την ομάδα

που κατέλαβε την 3η θέση. Οι μαθητές όλων των χωρών, αφού χωρίστηκαν σε 18 ομάδες και έχοντας στη διάθεσή τους συνολικά 24 ώρες, κλήθηκαν να δώσουν λύσεις σε ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει εδώ και πολλές δεκαετίες το εκπαιδευτικό σύστημα των ευρωπαϊκών χωρών: "πώς το σχολείο μπορεί να έρθει κοντά στους νέους και πώς μπορεί να επιτευχθεί ένα αποτελεσματικό εκπαιδευτικό σύστημα".

Την ομάδα που κατέλαβε την πρώτη θέση του Ευρωπαϊκού διαγωνισμού αποτελούσαν μαθητές από την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Βουλγαρία, την Εσθονία, τη Μεγάλη Βρετανία και την Νορβηγία. Ανέπιτυχαν ένα πρωτότυπο αλλά και πρακτικό επιχειρηματικό σχέδιο "FaceSchool" and "YouSchool" που προτείνει την προσέγγιση μαθητών στην εκπαίδευση μέσω sitemes κοινωνικής δικτύωσης.

Ο Δημήτρης Ηλίας είναι ο πρωτότοκος γιός του Ιωάννη και της Αλεξάνδρας και ζει στην Μάνδρα. Αρκετά καλός μαθητής, αγαπά τη Φυσική και τα Μαθηματικά και ονειρεύεται να ασχοληθεί με τα Οικονομικά και την Πληροφορική. Συμμετείχε στον διαγωνισμό ύστερα από την παρότρυνση του καθηγητή του Ανυφαντή Παναγιώτη, ο οποίος διδάσκει Μαθηματικά στο "Πυρουνάκειο" Λύκειο Ελευσίνας. Σε κουβέντα που είχαμε μαζί του, είπε: "Ευχαριστώ τον καθηγητή μου, κ. Ανυφαντή που με βοήθησε να συμμετάσχω στο διαγωνισμό" και συνεχίζει γεμάτος υπερηφάνεια αλλά και με διάθεση αστείσμου: "... θα ήθελα να αφιερώσω αυτό το βραβείο στον εαυτό μου!"

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον νεαρό μαθητή, ο οποίος με την καινοτομία και τη δημιουργικότητα που τον διακρίνει εκπροσώπησε επάξια την χώρα μας. Οι προσπάθειές σου έδωσαν καρπούς Δημήτρη, μας έκανες υπερήφανους, και προσδοκούμε ακόμη μεγαλύτερες βραβεύσεις σου! ●

“Οι δύο μητέρες,,

Σπάω τη σιωπή μόνο για ένα ποίημα, που το πρωτοδιάβασα τέτοιες μέρες, όταν ήμουν παιδί, κι από τότε το θυμάμαι πάντα αυτή την περίοδο.

Δυστυχώς, δεν γνωρίζω ποιος το έγραψε, αλλά είναι από τα συγκλονιστικότερα που έχω διαβάσει!

*M' αργό το βήμα η Παναγιά κι αμέτρητο τον πόνο,
τη νύχτα από τον Γολγοθά κατέβαινε με μόνο
τον Ιωάννη πλάι της, μες στο σκοτάδι εκείνο
κι οι πέτρες ανατρίχιαζαν στο μυστικό της θρήνο.*

*Γύρω, τριγύρω σιγαλιά, βουβός είναι κι ο δρόμος,
θαρρείς τον κόσμο νέκρωσε κάποιος μεγάλος τρόμος.
Κι όσο βαδίζουν σαν σκιές, στ' άχαρα εκείνα μέρη,
και μοιρολόγια η Παναγιά, τα πιο όμορφα που ξέρει,
τα λέει -κι ο αντίλαλος, απ' όπου κι αν διαβαίνει,
κάθε λουλούδι τρυφερό που βρίσκει, το μαραίνει.*

*Πώς να μην κλάψει πού 'γινε γι' αυτήν σκοτάδι η μέρα;
Κι αν είναι Αυτός Θεάνθρωπος, εκείνη είναι Μητέρα!
Ma va, που ακόμα μια φωνή την ερημιά ταράζει!
Αχ, τι φωνή λυπητερή, ποιος και γιατί σπαράζει;
Ποιος, σαν αυτούς, άλλος πονεί και μοιρολόγια λέει;
Μην του παιδιού της το χαμό κι άλλη μανούλα κλαίει;
Ναι, κάποια μάνα είναι κι αυτή, που μοναχή στην άκρη
απαρηγόρητα θρηνεί και χύνει μαύρο δάκρυ.*

*Και τούτη, σαν τη Μαριάμ, τον γιο της έχει χάσει
και δεν μπορεί τέτοιο χαμό στιγμή να τον ξεχάσει
και κλαίει -μα το δάκρυ της δεν συγκινεί κανένα.
Νιώθει, όμως, τον πόνο της η Παναγιά η Παρθένα
που την ακούει και τραβά να πάει να τη γνωρίσει,
λόγια αγάπης να της πει, να την παρηγορήσει.*

*M' ένα γλυκό χαμόγελο, συμπόνοια όλο γεμάτο,
"έλα", της λέει, "δύστυχη, μη σέρνεσαι εδώ κάτω.*

*Δεν είσαι η μόνη πού 'χασες το φως των οματιών σου,
είμαι κι εγώ, μη δέρνεσαι, ποιος ήταν πες μου ο γιος σου;"
Αδελφή μου, ιούδας ονομαζόταν το σπλάχνο, το παιδί μου.*

*Μόνο μια μάνα, μόνο αυτή, σ' όλο τον κόσμο ξέρει
τι κοφτερό νιώθω βαθιά στα σπλάχνα μου μαχαίρι.*

*Στους πέντε δρόμους σύρθηκα, παιδί μου, σαν ζητιάνα,
αχ, κάλλιο να μην έσωνα, Θε μου, να γίνω μάνα."*

*Η Παναγιά κατάλαβε, τον γιο της τον γνωρίζει,
μα σαν μητέρα του Χριστού, δεν φεύγει, δεν γογγύζει.*

*Τον ιδικό της τον καημό ξεχνά την ώρα εκείνη
και για την μάνα, τώρα, αυτή τα δάκρυα της χύνει.
Σκύβει και την ασπάζεται, χαιδεύει τα μαλλιά της
και την κρατάει με στοργή μέσα στην αγκαλιά της.
Της λέει λόγια της καρδιάς και την γλυκομερώνει,
της δίνει θάρρος, δύναμη κι απάνω τη σηκώνει.*

*"Έλα", της λέει, "άμοιρη, καιρός να ξαποστάσεις.
Έλα μ' εμέ στο σπίτι μου τη νύχτα να περάσεις.*

*Εκεί κι ο δυο τον πόνο μας το μυστικό θα πούμε,
το δάκρυ μας θα σμίξουμε και θα προσευχθούμε."
Η μια στης άλλης το πλευρό, σκυφτές, συλλογισμένες,
οι δυο μανάδες περπατούν αδελφοαγκαλιασμένες.*

*Ο Ιησούς, που σήμερα στον Γολγοθά κρεμάται,
έδωσε τέτοια εντολή: "Αλλήλους αγαπάτε!"*

**Καλό Πάσχα και καλή Ανάσταση
σε όσους πιστεύουν και σε όσους
δεν πιστεύουν (ειδικά στους δεύτερους!)**

“Τυφλή Αγάπη,,

Kάπου κάποτε ήταν ένα τυφλό κορίτσι το οποίο μισούσε τον εαυτόν του μόνο και μόνο γιατί ήταν τυφλό. Μισούσε κάθε έναν εκτός από τον αγαπημένο της. Αυτός ήταν πάντα δίπλα της, για ότι χρειαζόταν. Είχε πεί, εάν μπορούσε να δει ξανά τον κόσμο, θα ήθελε πρώτα από όλα να παντρευτεί τον αγαπημένό της. Μία ημέρα κάποιος της έκανε δώρο ένα ζευγάρι μάτια, και θα μπορούσε να δει τον κόσμο το κάθε τι, καθώς και τον αγαπημένό της. Και όταν πια μπορούσε να δεί και να ζει φυσιολογικά, ο αγαπημένος της, της έκανε την ερώτηση. Θέλεις τώρα να με παντρευτείς; Το κορίτσι έπαθε σοκ όταν είδε ότι ο αγαπημένος της ήταν τυφλός επίσης, και αρνήθηκε να τον παντρευτεί. Το αγόρι περπάτησε προς την πόρτα με δάκρυα στα μάτια. Και αργότερα της έγραψε ένα γράμμα και της είπε: ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ! Της είχε δωρίσει τα δικά του μάτια.

Εδώ φαίνεται πως ο άνθρωπος αλλάζει χαρακτήρα όταν οι καταστάσεις αλλάζουν.

Μόνο μερικά θυμάμαι πως η ζωή ήταν πριν, και ποιος πάντα ήταν εκεί στις πονεμένες της ημέρες στις άσχημες καταστάσεις της ζωής της. ●

Πηγή: <http://lock-heart.blogspot.com>

**Βανών Παρακλητικός
Παναγίας Άρβανιτίσσης
Καρυών Χίου**

Κυκλοφόρησε ο Παρακλητικός
Βανών της Παναγίας της Άρβανιτίσσης Καρυών Χίου, τόν δπορ
ον έπιμελήθηκε ο Γέρων Νεκτάριος μοναχός Άγιος Θεόπετρος.

Τμημα 1: Βανών	3 εδρών
Τμημα 2: Μονές	2 εδρών
Ελαχιστη χρησιμότητα: λίγα έτη.	

Τηλ. Παραγγελιών: 210 5982409 κ. Ενωγγελία Χώρη

“Χαρτί άνδρα δείκνυσι” ή “Ο άνθρωπος ως αξία”

1. Το πρώτο μέρος του τίτλου παραφράζει τη ρήση του Πιττακού του Μυτιληναίου “Αρχή άνδρα δείκνυσι”, που σημαίνει ότι “Η εξουσία δείχνει την ποιότητα του ανδρός” -ανθρώπου, θα λέγαμε σήμερα που εξουσία ασκούν και οι γυναίκες. Πόσο δηλαδή μπορεί η εξουσία να επιδράσει σε έναν άνθρωπο, να διαφεύγει το χαρακτήρα του ή να του δώσει την ευκαιρία να αναδείξει τις ικανότητές του.

Η εξουσία δίνεται -με ψήφο, κυρίως- από τους εξουσιαζόμενους -λαό, κυρίως- σε κάποιο πρόσωπο που εμπνέει εμπιστοσύνη, έτσι ώστε να μη καταχραστεί το προνόμιο αυτού εκείνος που αναδεινύεται στα υψηλά αξιώματα. Το πρόσωπο το οποίο καλείται να εξουσιάσει, να διαχειριστεί τις τύχες των εξουσιαζομένων δηλαδή, έχει συχνά γενική παιδεία και όχι ειδική εκπαίδευση. Δεν υπάρχουν σχολές που βγάζουν πολιτικά ή άλλα πρόσωπα με δυνατότητες άσκησης εξουσίας, αλλά -κυρίως στη σύγχρονη εποχή- οι εξουσιαστές πιθανότατα κατέχουν τίτλους σπουδών συναφείς με το αντικείμενο της εξειδίκευσής τους. Γράφω “πιθανότατα”, γιατί δεν νοείται π.χ. ένας υπουργός οικονομικών άσχετος με τις οικονομικές σπουδές, ενώ ένας υπουργός υγείας κάλλιστα μπορεί να μην είναι σχετικός με τα επαγγέλματα υγείας, επειδή ένα υπουργείο υγείας δεν διαχειρίζεται την υγεία ειδικά αλλά το συντονισμό των υπηρεσιών που φροντίζουν για την υγεία του λαού.

1.2. Ας μείνουμε τώρα στη παράφραση του α' μέρους του τίτλου, η οποία αιλοιώνει και το νόημά της αρχαίας ρήσης. Το “χαρτί” είναι το οποιοδήποτε πτυχίο, δίπλωμα, τίτλος σπουδών γενικά και αυτό που έχει καθιερωθεί να δείχνει το “χαρτί” σήμερα -κυρίως στη χώρα μας- είναι οι ικανότητες του ανθρώπου. Αποδεικνύει δηλαδή ότι ο/η κατέχων/ουσα ένα “χαρτί” είναι ικανός να εφαρμόσει στη πράξη τα όσα διδάχτηκε, αυτά που αποδεικνύει το “χαρτί” δηλαδή. Είναι όμως έτσι; Αρκεί το χαρτί; Και αν το χαρτί είναι κάλπικο; Αν αποκτήθηκε λαθρα; Αν ο/η κατέχων/ουσα δεν ήθελε καθόλου να αποκτήσει το συγκεκριμένο χαρτί, αλλά επιθυμούσε να σπουδάσει κάτι διαφορετικό και απλώς έτυχε να πάρει το συγκεκριμένο επειδή ήθελε απλώς να έχει ένα χαρτί στα χέρια του/της; Γιατί “χωρίς χαρτί είσαι ένα τίποτα”, όπως λέγεται απλοϊκά -ιδίως στις μέρες μας, που τα πάντα καλπάζουν και δεν τα προλαβαίνουμε.

2.1. Η επιστήμη καλπάζει, στην οικονομία αλλάζουν τα πάντα, η τέχνη κάνει άλματα, κάθε δευτερόλεπτο που περνά συμβαίνουν χιλιάδες πράγματα: ανακοινώνονται νέες ανακαλύψεις, αποκαλύπτονται σφάλματα, διαφεύδονται οράματα. Υποτίθεται δε, πως όλα αυτά συμβαίνουν για το καλό του ανθρώπου. Είναι όμως έτσι; Μήπως συμβαίνει παράλληλα και κάτι άλλο; Μήπως, μέσα από ευφάνταστα σχέδια που πραγματοποιούνται για το καλό του ανθρώπου, εξυφαντίνονται και σχέδια ασφανή -για την ώρα- που σφυρολατούν σταθερά και με ζέση την οδό προς την απανθρώπιση; Προς την κατασκευή του ανθρώπου ως οργάνου παραγωγής και ως εμπορεύματος, δηλαδή, προς την ολοκληρωτική αλλοτρίωσή του.

2.2. Τον τελευταίο καιρό, ο καλπασμός της οικονομίας πλησιάζει τη ταχύτητα του φωτός! Παλιότερα, οι σπουδές περί τα οικονομικά πράγματα ήταν κάτι ακατανόητο για τους πολλούς -μα τι θα κάνει στη ζωή τους ένας απόφοιτος οικονομικής σχολής,- ρωτάγαν τις περασμένες 10ετίες

για τους αποφοίτους της ΑΣΣΟΕΕ. Ενώ ήταν ένα επάγγελμα απολύτως εξαρτώμενο από τα υπόλοιπα επαγγέλματα, φτάσαμε σήμερα να υποκλίνομαστε μπροστά στη σοφία των οικονομικών επιστημών. Τα οικονομικά έγιναν οικονομική επιστήμη. Ο ορισμός της επιστήμης άλλα λέει, διαφορετικά ορίζεται η έννοια “επιστήμη”, αλλά για οικονομία(!) χρόνου πάμε παρακάτω.

2.3. Οι επιστήμονες αυτοί λοιπόν, βάλθηκαν να αξιολογήσουν/τιμολογήσουν τα πάντα, εκτός από τον εαυτό τους. Μέσα σε 4 δεκαετίες έιδαμε το χρήμα να χανει τις βάσεις του -χρυσό και πετρέλαιο- και να γίνεται **ένα προϊόν αερίνο, άυλο, μηδενικής πραγματικής αξίας**. Το χρήμα ως χρόνια δεν έχει κανένα απολύτως αντίκρυσμα, είναι μια ίδεα! Αντιπροσωπεύει την αξία εκείνου ο οποίος το κατέχει και η αξία του κατέχοντος καθορίζεται από τη θέση την οποία είναι ικανός (με οποιοδήποτε τρόπο/μέσον) να λάβει στη κοινωνία. Απλά πράγματα. Τη θέση αυτή, την ορίζει αφενός το επάγγελμα που ασκεί -εδώ παίζει βασικό ρόλο το “χαρτί” που λέγαμε- και αφετέρου ο κύκλος (ή κύκλωμα) που θα τον προωθήσει στη θέση, την οποία καταλαμβάνει με κάθε τρόπο/μέσο.

Δεν έχεις χαρτί; Είσαι ένα τίποτα. Εργάζεσαι με τα χέρια σου; Σχεδόν τίποτα. Εχεις χαρτί (ή περισσότερα χαρτιά) χωρίς να έχεις κύκλο; Λίγο πάνω από το τίποτα. Για να προκόψεις, χρειάζεσαι και χαρτιά και κύκλωμα. Οσο περισσότερα χαρτιά, τόσο το καλύτερο και, αν έχεις κυκλώματα, τι τα θες τα χαρτιά; Λίγο μπερδεμένο, αλλά εκεί πάει το πράγμα -ή μήπως όχι ακριβώς εκεί;

2.4. Αναρωτιέμαται, γιατί αγοράζουν (με όλη τη σημασία της λεξης “αγοράζω”) πτυχία και διπλώματα ανθρώποι που δεν τα χρειάζονται καθόλου; Μήπως επειδή το εγγύς μέλλον μας ετοιμάζει εκπλήξεις;

Δεδομένου ότι το χρήμα έχει χάσει την αξία του και είναι χρήσιμο μονάχα ως αποδεικτικό στοιχείο ανταλλαγών, στοιχείο με σχετική σταθερότητα επειδή δεν είναι π.χ. σαν τις μετοχές που είναι εξαιρετικά ασταθείς, φτάνω στο συμπέρασμα ότι το χρήμα στο εγγύς μέλλον θα χρησιμοποιείται κυρίως ως αποδεικτικό της αξίας του κατέχοντος αυτό, οπότε, δεν θα είναι πλέον αναγκαίο ούτε καν να κυκλοφορεί όπως το γνωρίζουμε, σε οποιαδήποτε μορφή. Τέλος τα νομίσματα, χάρτινα και μεταλλικά. Τέλος οι αμοιβές σε χρήμα ρευστό. Μόνο άυλο χρήμα σε κάρτες. Θέλεις π.χ. υδραυλικό; Το ερώτημα δεν θα τίθεται έτσι, θα είναι “δικαιούσαι να έχεις υπηρεσίες υδραυλικού”, δηλαδή, “ποιος είσαι εσύ που θέλεις υδραυλικό; τι χαρτιά έχεις; ποια θέση κατέχεις; πόσο αξίζεις”; με δυο λόγια, ποια είναι η δική σου ανταλλακτική αξία στην αγορά;

Παρέχεις υπηρεσίες, εργάζεσαι; Τόσα σου αναλογούν να ξοδέψεις το χρόνο για να διατηρήσεις τη θέση που κατέχεις. Θέλεις να καλυτερώψεις τη θέση σου; Πάρε κι άλλα χαρτιά, μπες και σε άλλα κυκλώματα. Θέλεις κι άλλη κάρτα εξόδων/κατανάλωσης; Ελα να μου πλένεις τις σκάλες στη Τράπεζά μου και θα σου δώσω -αν θέλω. Η μετάβαση σε ένα κόσμο απανθρωπισμού είναι εφιαλτική. Ο άνθρωπος εξελίσσεται σε άνθρωπο εμπόρευμα, άνθρωπο μοχλό, άνθρωπο πράγμα, ούτε καν μηχανή. Μηχανές υπάρχουν και περισσεύουν. Ο άνθρωπος δεν αξίζει τίποτα. Ούτε να σκέφτεται χρειάζεται, σκέφτονται οι άλλοι για αυτόν, οι λίγοι, οι ελάχιστοι, ο ένας. Η μηχανή που θα ξεκούραζε τον άνθρωπο, τον καταβροχθίζει τώρα. Το κορμί του είναι ένα εμπόρευμα κοστολογούμενο καθημερινά, όπως και το μιαλό του. Πόσο παράγεις; Πόσο σκέφτεσαι; Τόσο δικαιούσαι να ξοδεύεις. Η μάχη είναι δύσκολη, ο πόλεμος έχει αρχίσει. ●

Οπτική των πραγμάτων

Ό

λα είναι θέμα οπτικής!

Από το πιο απλό και συνηθισμένο ως το πλέον σύνθετο και εξαιρετικό. Όπως συμβαίνει με το "κλασικό" παράδειγμα με το ποτήρι, που άλλοι το βλέπουν μισοάδειο κι άλλοι μισογεμάτο.

Ποια απ' τις δύο, άραγε, στο παράδειγμα αυτό, είναι η πιο "θετική" οπτική; Διότι ναι μεν (συμφωνώ ότι) το να βλέπεις το ποτήρι "μισογεμάτο" σε κάνει, ίσως, να νιώθεις τυχερός κι ευλογημένος, καθώς άλλοι μπορεί να πεθαίνουν απ' την δύψα... αλλά αν το δεις υπό το πρίσμα της προβλεπτικότητας, σίγουρα είναι καλύτερα να το βλέπεις "μισοάδειο", ώστε να έχεις κίνητρο να το γεμίσεις με την πρώτη ευκαιρία...

Γράφοντας τα παραπάνω θυμήθηκα και τους δύο έξυπνους [ή... "εξυπναδίστικους", ανάλογα με την οπτική] ορισμούς για την αισιοδοξία και την απαισιοδοξία, αντίστοιχα:

Αισιόδοξος, λέει, είναι αυτός που πιστεύει και δηλώνει πως ζούμε στον καλύτερο δυνατό κόσμο και είναι ευχαριστημένος με αυτή την κατάσταση [διότι ξέρει ότι θα μπορούσε να ήταν χειρότερη...].

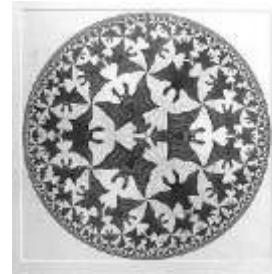
Απαισιόδοξος, αντίστοιχα, είναι εκείνος που πιστεύει ότι η κατάσταση "δεν θα μπορούσε να είναι χειρότερη"... [...σκέψη που, αν τη συνεχίσει κανείς, λογικά οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί παρά να βελτωθεί!...].

Τελικά, λοιπόν, υπό αυτό το πρίσμα, της "δεύτερης οπτικής" της οπτικής των πραγμάτων... η επιλογή της πιο "θετικής" και αισιόδοξης καθίσταται πολύ δύσκολη. Έτσι δεν είναι;

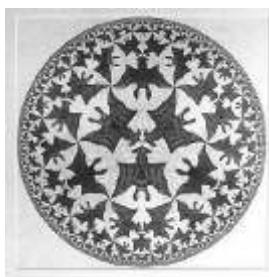
Με αυτά κι εκείνα μου ήρθαν στο νου, αναζήτησα και παραθέτω παρακάτω δύο εικόνες:

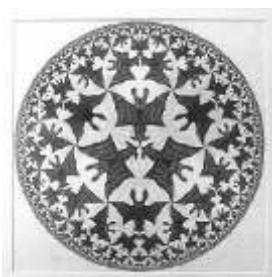
(ή)

Τι βλέπουμε πρώτα; Τους μεν ή τους δε; Ίσως να εξαρτάται και από την τύχη, δηλαδή από την οπτική γνωνία υπό την οποία αντικρίσαμε το σχέδιο την πρώτη - πρώτη φορά, αφού είναι δυνατόν να το έχουμε δει είτε έτσι είτε αλλιώς...

(ή)

...μα τελικά νομίζω πως εξαρτάται απ' τον χαρακτήρα του καθενός μας ή, ίσως, και από τη διάθεση κάποιων στιγμών, το πού θα εστιάσουμε την προσοχή μας...

...Έτσι ακριβώς όπως και στην πραγματική ζωή:

Εξαρτάται από εμάς αν θα βλέπουμε "διαβόλους" και τριβόλους", αν δηλαδή θα "τα βλέπουμε μαύρα κι άραχνα", ή, αντίθετα, ελπιδοφόρα!...

Ρώτησαν, λένε, κάποτε, δύο εργάτες, δύο οικοδόμους που εργάζονταν μαζί, τι έφτιαχναν. "Χτίζουμε ντουβάρια" απάντησε ο ένας, βαριεστημένα... "Χτίζουμε έναν καθεδρικό ναό" απάντησε ο άλλος, ενθουσιασμένος για τη σύμπραξή του στο οικοδόμημα...

Και μια που αρχίσαμε τις ιστορίες (με ηθικό δίδαγμα...), ας θυμηθούμε κι εκείνη την άλλη ιστορία, που είχα επίσης γράψει σε προηγούμενο τεύχος, προ καιρού, για τον σούφι που έχασε το άλογό του...

Όλα, λοιπόν, είναι θέμα οπτική! Και βλέμματος, βεβαίως! Που γίνεται πιο έμπειρο και πιο σοφό με το πέρασμα του χρόνου ["Στερνή μου γνώση, να σε 'χα πρώτα", που λέει κι ο σοφός λαός].

Ιδίως όταν κοιτάζουμε στο παρελθόν...

Αν θα έπρεπε, πάντως, αναγκαστικά, να επιλέξουμε [“αν”, λέμε!...], νομίζω πως θα ήταν προτιμότερο να έχουμε την "σκοτεινή" οπτική μας για το παρελθόν και την "φωτεινή" μας για το μέλλον.

Στο "κάθε πέροι και καλύτερα", ας αντιπαραθέσουμε και ας υψώσουμε [κι ας στηριχθούμε και εμείς, ώστε να υψωθούμε, αντίστοιχα!] το "όλο και καλύτερα", έτσι ώστε "το αύριο να πλάσουμε καλύτερο απ' το χθες"...

Διότι είναι, σε τελική ανάλυση, προς όφελός μας, ατομικώς και συλλογικώς, η οπτική αυτή, από πάσης απόψεως! Έτσι δεν είναι;... ●

Τι βλέπετε, κατ' αρχάς, σ' ετούτες τις εικόνες; Μια γριά κυρία ή μια νεαρή κοπέλα; Κάπου είχα διαβάσει πως, αν θυμάμαι καλά, το 65% των ανθρώπων δυσκολεύεται να διακρίνει την νεαρή κοπέλα, ακόμα κι όταν τους επισημαίνουν πως υπάρχει. Γιατί άραγε; Να φταίει η φύση μας, ο χαρακτήρας μας, ο σύγχρονος τρόπος ζωής (και οπτικής των πραγμάτων), η εκπαίδευση και η ανατροφή μας;... τι από όλα αυτά;

Στην παρακάτω εικόνα, πάλι, ένα από τα περίφημα σχέδια του Escher, υπάρχουν, ταυτόχρονα, άγγελοι και διάβολοι.

Σ.Γ.Λ., Seagull

<http://seagullstefanos.blogspot.com/2010/03/blog-post.html>

Τελετή Βράβευσης

H πανηγυρική τελετή βράβευσης των "Πρώτων εκ των Πρώτων" αποφοίτων Λυκείου κάθε Νομού της χώρας για το σχολικό έτος 2008 - 2009, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 2010 στην Παλαιά Βουλή στο πλαίσιο του προγράμματος "Η Μεγάλη Στιγμή για την Παιδεία", που καθιέρωσε από το 2003 η Eurobank EFG. Την τελετή τίμησε με την παρουσία της η υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κυρία Άννα Διαμαντοπούλου.

Με το πρόγραμμα "Η Μεγάλη Στιγμή για την Παιδεία", η Eurobank επιβραβεύει κάθε χρόνο τους αριστούχους αποφοίτους με τον υψηλότερο βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, από κάθε Λύκειο της χώρας, δημόσιο και ιδιωτικό, ημερήσιο και εσπερινό. Επισημαίνεται ότι το 2009, για πρώτη φορά, βραβεύονται και αριστούχοι μαθητές από Επαγγελματικά Λύκεια.

Από την έναρξη του προγράμματος "Η Μεγάλη Στιγμή για την Παιδεία" το 2003 μέχρι σήμερα, οι βραβευμένοι αριστούχοι μαθητές απ' όλη την Ελλάδα φθάνουν τους 8.129.

Στη σημερινή εκδήλωση βραβεύθηκαν 63 αριστούχοι από όλη την Ελλάδα που πέτυχαν να είναι οι άριστοι των αριστών. Για το σχολικό έτος 2008 - 2009 έχουν συνολικά βραβευθεί 1.252 αριστούχους μαθητές από όλη την Ελλάδα σε ειδικές τελετές σε όλη την επικράτεια.

Η συνέχιση του προγράμματος "Η Μεγάλη Στιγμή για την Παιδεία" έρχεται να ενισχύσει την ήδη σημαντική κοινωνική προσφορά του Ομίλου της Eurobank στην Παιδεία, παράλληλα με τις χορηγικές της δραστηριότητες και σε άλλους σημαντικούς τομείς, όπως ο Πολιτισμός, ο Αθλητισμός και το Περιβάλλον.

Στην ομιλία της, η υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κυρία Άννα Διαμαντοπούλου τόνισε: "Η Παιδεία αποτελεί τον πρωταρχικό παράγοντα οικονομικής ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και προσωπικής ανέλιξης για τον καθένα αλλά και συνολικά. Με τις διαρκώς μεταβαλλόμενες ανταγωνιστικές προϋποθέσεις, η προσαρμοστικότητα, η διαρκής εκπαίδευση, η αριστεία και η επιβράβευση καθίστανται απαραίτητα συστατικά για την προσωπική ολοκλήρωση.

Πρώτη προτεραιότητά μας είναι η προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στις απαιτήσεις και τις ανάγκες της Ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, με κεντρικό σύνθημα και οδηγό το "Πρώτα ο Μαθητής", όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης και όλων των σταδίων της Δια Βίου Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Σημειώνεται ότι η κυρία Διαμαντοπούλου δήλωσε επίσης: "Αναρτήθηκε στο διαδίκτυο πρόσκληση ενδιαφέροντος προς όλους τους εκπαιδευτικούς να καταθέσουν κάθε καινοτομία στο χώρο της τεχνολογίας, του περιβάλλοντος και του πολιτισμού, για την οποία έχουν βραβευτεί τα τελευταία 5 χρόνια. Η παρουσίαση της δουλειάς τους θα γίνει την πρώτη εβδομάδα του Μαρτίου, θα διανεμηθεί σε όλα τα σχολεία και θα αναρτηθεί στο διαδίκτυο. Στόχος μας είναι να αναδείξουμε τους Έλληνες εκπαιδευτικούς που πρωτοπορούν, γιατί κοινωνία χωρίς τους εκπαιδευτικούς στην πρωτοπορία δεν μπορεί να υπάρξει. Καλούνται σήμερα, όσοι εκπαιδευτικοί επιθυμούν, να καταθέσουν τη δουλειά τους. Από την επόμενη χρονιά το Υπουργείο Παιδείας θα αναδεικνύει τα 100 καινοτόμα σχολεία και τους 100 καινοτόμους εκπαιδευτικούς κάθε χρόνο."

Ο διευθύνων σύμβουλος της Eurobank, κ. Νικόλαος Νανόπουλος τόνισε ότι "Στόχος μας είναι μέσα από το πρόγραμμα αυτό να ενθαρρύνουμε με συμβολικό τρόπο την προσπάθεια των νέων μας για παιδεία και μόρφωση, σαν την πιο ασφαλή οδό προς την προσωπική και επαγγελματική τους εξέλιξη και ευτυχία. Μέσα από την ολοκληρωμένη παιδεία διαμορφώνουμε υπεύθυνα τις προσωπικές μας επιλογές, και δίνουμε αξία και δύναμη στην ελευθερία, που είναι το πιο πολύτιμο πνευματικό και κοινωνικό αγαθό για τον άνθρωπο. Ελευθερία έκφρασης και ανάπτυξης ιδεών, και ελευθερία ατομικών επιλογών και πλοήγησης με γνώμονα μια προσωπική πυξίδα. Είναι όμως γεγονός ότι σήμερα, πολύ περισσότερο από ότι στο παρελθόν, οι νέοι μας ζουν σε ένα περιβάλλον αβεβαιότητας, κατάρρευσης αξιών και προτύπων, αλλά και μεγάλων απαιτήσεων και ανταγωνισμού. Η πρωτοφανής πράγματι κρίση στην παγκόσμια οικονομία και πρόσφατα στη χώρα μας, που εμείς οι μεγαλύτεροι προκαλέσαμε, δημιουργεί αμείλικτα ερωτηματικά και ένα κλίμα απογοήτευσης, ανασφάλειας ή ακόμη και φόβου, κλονίζοντας την εμπιστοσύνη των νέων στο ίδιο τους το μέλλον.

Μονολεκτικές ή απλουστευτικές απαντήσεις στα σύνθετα ερωτήματα που εγείρονται δεν υπάρχουν. Ούτε όμως, άκριτες αμφισβητήσεις, γενικευμένοι αφορισμοί ή ισοπεδωτικές λογικές, δίνουν ποτέ διέξοδο σε τίποτα και σε κανέναν, αλλά οδηγούν μόνο σε πνευματικό μαρασμό, οπισθοδρόμηση και αποτυχία.

Η Γνώση και η Παιδεία αποτελούν λοιπόν θεμέλιο λίθο μιας πολιτισμένης κοινωνίας, και απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και συλλογική εξέλιξη, ελευθερία και ανάπτυξη. Είναι υποχρέωση όλων μας να προσπαθούμε συνειδητά και με ειλικρίνεια να την προστατεύσουμε από κάθε κίνδυνο απαξίωσης".

Εκ μέρους των βραβευθέντων, δια την Δυτική Αττική βραβεύθηκε η Παπακωνσταντίνου Αρετή, Πρώτη των Πρώτων κατά το σχολικό έτος 2008 -2009, απόφοιτος του Γεν. Λυκείου Μανδράς και σήμερα φοιτήτρια στην σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου:

Στην εκδήλωση παρέστησαν, μεταξύ άλλων, υφουπουργοί, βουλευτές, πρυτάνεις και εκπρόσωποι όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης καθώς και παράγοντες της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου.

● Δ. Π.

από την Κονταξή Δέσποινα

Μόλυνση των Τραυμάτων

Όλα τα ανοικτά τραύματα μπορεί να μολυνθούν από μικροοργανισμούς (μικρόβια), είτε από το αντικείμενο που προξένησε το τραύμα, είτε από τον αέρα ή τα δάκτυλα. Η αιμορραγία απομακρύνει κάποια από τα ακάθαρτα σωματίδια. Τα μικρόβια που παραμένουν μπορούν να καταστραφούν φυσιολογικά από τα λευκά αιμοσφαίρια του αίματος.

Οι κινδυνοί της μόλυνσης

Αν η ακαθαρσία ή ο νεκρός ιστός παραμείνει, μπορεί να υπάρχουν σοβαρές συνέπειες. Τα μικρόβια μπορεί να πολλαπλασιαστούν και να μεταδώσουν τη μόλυνση σε όλο το σώμα προκαλώντας σηψαμία ή μπορεί ακόμη και να εκδηλωθεί τέτανος. Αντιβιωτικές ενέσεις ή αντιτετανικοί οροί μπορεί να χρειαστούν για την αντιμετώπιση των σοβαρά μολυσμένων ή με άλλο τρόπο ευαίσθητων τραυμάτων. Τα τραύματα που δε δείχνουν σημεία επούλωσης μέσα σε 48 ώρες, πρέπει να θεωρούνται μολυσμένα. Στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να παρουσιαστεί και πυρετός.

Στη διάγνωση μπορεί να υπάρχει:

1. Συνεχώς αυξανόμενος πόνος και ερεθισμός.
2. Πρήξιμο, ερύθημα και ένα αίσθημα ζέστης γύρω από το τραύμα.
3. Πύον, που είτε βρίσκεται μέσα στο τραύμα, είτε εκχέεται από αυτό.
4. Πρήξιμο και ευαισθησία των αδένων του λαιμού, της μασχάλης και της βουβωνικής χώρας.
5. Αχνά, κόκκινα σημάδια στο δέρμα των άκρων που οδηγούν στους αδένες αυτούς.
6. Αν η μόλυνση έχει προχωρήσει, σημεία πυρετού: Ιδρώτας, δύψα, τρεμούλα και λήθαργος.

Στην αγωγή που ακολουθείται προσπαθούμε:

1. Να αποτρέψουμε την παράπλευρη μόλυνση.
2. Να ζητήσουμε ιατρική βοήθεια.

Η διαδικασία που ακολουθείται είναι:

1. Καλύπτουμε το τραύμα με έναν αποστειρωμένο επίδεσμο ή ένα καθαρό επίθεμα, που το επιδένουμε σταθερά.
2. Αναστηκώνουμε και στηρίζουμε το τραυματισμένο μέλος, για να μειώσουμε το πρήξιμο.
3. Συμβουλεύουμε τον πάσχοντα να δει το γιατρό του. Αν η μόλυνση έχει προχωρήσει καλούμε έναν γιατρό ή πηγαίνουμε ή στέλνουμε τον πάσχοντα στο νοσοκομείο.

Δέσποινα Κονταξή

Φυσιοθεραπεύτρια

π. Καθηγήτρια ΙΕΚ Δράμας

www.kontaxi.blogspot.com

"Kontaxi Center" on facebook

φαρμακείο
S ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΟΣ 5, ΜΑΝΔΡΑ
Τηλ. 210 5555844

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΤΕΑΜΟΥ Π. ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΙΓΑΙΟ ΤΡΙΑΛΕΩΣ 11
ΟΙΝΩΝ - ΑΤΤΙΚΗΣ 19012
ΤΗΛ. 6942260383, 69442275093

Member of
APTA
American Physical Therapy Association
The Science of Healing, The Art of Caring.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΝΕΖΗΣ, ΣΜΤ
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 18 & ΚΟΝΤΟΥΛΗ
ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΗΛ: 210 5542262 - FAX: 210 5542262
ΚΙΝ: 6970 260350
e-mail: nezis.g@yahoo.gr

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

KINHTO: 697 33 09 832

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΓΛΩΣΣΑΣ

ANNA
ΚΑΛΟΥΔΑ

Διεύθυνση Στρατηγική Καλούδα Άννα
Τεχνολογίες Αποκρής Στρατηγικής
Πανεπιστημίου Αθηνών
2010 Οκτωβρίου 8, Μάνδρα, Τ.Η.: 210 55029
tel: 210 55029, fax: 210 5504442

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΜΕΛΕΤΕΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ - ΕΡΓΑ

ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ
Μηχανικός
Βασ. Δούκα 14, Μάνδρα
Τηλ: 55.50160

Άγνωστα επαναστατικά επεισόδια μέσα από αρχειακές έρευνες. Ο Λάζαρος Κουντουριώτης και οι Ρώσοι

ΜΕΡΟΣ 2^ο

Λροτού προχωρήσουμε όμως, έχει ενδιαφέρον για το ρόλο του Κουντουριώτη, να παρουσιάσουμε το ελάχιστα γνωστό πιστοποιητικό με το οποίο εφοδίασε το Νίκο Τσάρα. “Ημείς Λάζαρος Ανδρέα Κουντουριώτης πρόξενος εν Ύδρα της εξοχωτάτης Δημοκρατίας των επτά νήσων. Πιστοποιούμεν και επιβεβαιούμεν παντί θεωμένω, ότι ο υπήκοος της Ιονίου δημοκρατίας Νικόλαος Τσάρας επεβιβάσθη επί του υπό σημαίαν οθωμανικήν υδραϊκού πλοίου του καπετάν Σταμάτη και συνοδευόμενος υπό τριών υπηρετών του διευθύνεται εις Κύθηρα, και εκείθεν εις Ζάκυνθον και Κέρκυρα. Διό δίδομεν αυτών το παρόν παρακαλούντες τους πάντας ίνα τω χορηγήσωσιν εν ανάγκη την πρέπουσαν συνδρομήν και υποστήριξιν. Λάζαρος Ανδρέα Κουντουριώτης Υ(πο)πρόξενος. Δημήτριος Κοντολέων Γραμματεύς”.

Ο Νίκος Τσάρας δεν καθυστέρησε για πολύ στο Άγιον Όρος. Αποβιβάστηκε, το πιθανότερο, στο Λιτόχωρο και ξεκίνησε πάλι τον αγώνα του, σε ξηρά και θάλασσα. Όμως οι Τούρκοι γρήγορα συγκεντρώθηκαν έχοντας στρατολογήσεις και δυσαρεστημένους έλληνες χωρικούς και τον ανάγκασαν να υποχωρήσει στο εσωτερικό όπου στις αρχές του Ιουλίου του 1807, ο ηρωικός καταδρομέας κατά τον Βακαλόπουλο, βρήκε τραγικό θάνατο. Οι σύντροφοί του μετέφεραν το σώμα του στη Σκιάθο όπου και το έθαψαν στη μονή της Ευαγγελιστρίας και η λαϊκή μούσα ακόμα και σήμερα τραγουδάει:

“Σύντροφοι τον σκότωσαν σύντροφοι τον θρηνούσαν και δε το μαρτυρούσαν.

Ούτε σε χώρα τάφηκε ούτε σε μοναστήρι μόν' πήγαν και τον έθαψαν στου λεχουνιού το ρέμα.”¹

Λίγες μέρες μετά το θάνατό του, τρείς καπεταναίοι και επίτροποι του Νίκου Τσάρα, στις 10 Ιουλίου, στέλνουν γράμμα στους προεστούς της Σκοπέλου με το οποίο καλούν τον ιδιοκτήτη καραβιού το οποίο είχε πριν λίγο καιρό κατασχέσει ο Νίκος Τσάρας, τον Αγγελή Ραΐζη από τη Λίμνη μάλλον της Εύβοιας, να προσέλθει να συζητήσουν μάρτιως και τα βρουν για να του επιστρέψουν το πλοίο του. Το συγκεκριμένο γεγονός αποδεικνύει καταρχήν ότι ο Σουλτάνος δεν είχε αποζημιώσει τον καπετάνιο του, παρά τα όσα είχε διαμηνύσει ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ και δεύτερον ότι η συμπεριφορά των επαναστατών, παρά τις σημαντικές όπως αποδεικνύεται επιτυχίες των, ήταν τελείως διαφορετική από αυτή την οποία περιέγραφε και επεσήμανε στην απανταχούσα του ο Γρηγόριος Ε΄.

Αργότερα στις 10 Σεπτέμβριου, η γυναίκα του Νίκου Τσάρα αναθέτει στον Αναγνώστη Παπαγεωργίου, τον γνωστό αργότερα ως Αναγνωσταρά, να παραλάβει από τον ναύαρχο Σενιάβιν και να της επιστρέψει, προσωπικά αντικείμενα του άνδρα της τα οποία είχε καταλείψει αυτός στο

καράβι του ναυάρχου. Έτσι ολοκληρώθηκε ένα ακόμα κεφάλαιο από τους ατελείωτους απελευθερωτικούς αγώνες των ελλήνων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι σταμάτησαν και οι επιχειρήσεις. Άλλωστε διαρκούντος του Ρωσοτουρκικού πολέμου ο ρώσικος στόλος υπό τον Σενιάβιν, συνεπικυρούμενος από έλληνες ελεύθερους σκοπευτές, κατανίκησε

1. Ο ρώσικος στόλος μετά τη ναυμαχία του Άθω μοίρα του τουρκικού στόλου στη βάθος του κόλπου της Ουρανούπολης, στον Άθω στις 19-29 Ιουνίου 1807, καίγοντας τρία πλοία, και αποκτώντας τον έλεγχο στο χώρο του Αιγαίου. Πάντως από τα μέσα του 1807 μέχρι και το τέλος του 1808, σε ολόκληρο

τον ελλαδικό χώρο υπήρχε αναταραχή και οι δρόμοι στην Εηρά αλλά και στη Θάλασσα δεν ήταν καθόλου ασφαλείς όπως άλλωστε μαρτυρεί και το τραγούδι του Γιάννη Στάθη:

«..μαύρο καράβι, έπλεε στα μέρη της Κασσάνδρας Μάυρα πανιά το σκέπαζαν και τ' ουρανού παντιέρα.²»

Όμως από τις 12 Αυγούστου 1807 οι Ρώσοι είχαν κατόπιν εντολής του Τσάρου ουσιαστικά σταμάτησει τις επιχειρήσεις τους: εναντίον των Τούρκων. Παρά ταύτα ο Σενιάβιν ακόμη και το 1808 εξακολουθούσε, επιλεκτικά όπως αποδεικνύεται, τις στενές επαφές του με κλεφταρματωλούς και πειρατές οι οποίοι συνέχιζαν τις επιχειρήσεις τους, όπως λ.χ. ο Ευθύμιος Βλαχάβας στη Θεσσαλία.

Οι κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου, μέσα σε αυτές τις κοινωνικές αναταράξεις, εκμεταλλευόμενοι την προστασία της ρωσικής σημαίας, βάσει του άρθρου 17 της ρωσοτουρκικής Συνθήκης Ειρήνης του Κιουτσούκ - Καΐναρτζη, αλλά και της αντίστοιχης μεταγενέστερης του 1806, άρχισαν να γίνονται οι μεσίτες στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ Ρώσιας και Δύσης, κυρίως του εμπορίου δημητριακών από την Ανατολή προς τις δυτικοευρωπαϊκές αγορές. Τα ελληνικής πλοιοκτησίας πλοία έχοντας ρωσικά ναυλωτήρια έπλεαν από την Κριμαία έως το Γιβραλτάρ, ενώ έλληνες επιτρέπεται να στρατολογούνται και στην ρώσικη αρμάδα. Με τον τρόπο αυτό ο εμπορικός στόλος των νησιών αναπτύσσεται αλματωδώς. Στα τέλη του 1808 αιώνα οι Υδραίοι, έμπειροι καραβομαραγκοί, κατασκευάζουν τα μπρίκια, τις γολέτες και τα άλλα εμπορικά πλοία στα δικά τους καρνάγια, τα οποία με τη μεγάλη χωρητικότητα και τις δυνατότητες τους, ανεβάζουν τους Υδραίους στις πρώτες εμπορικές θέσεις. Οι Έλληνες πλοιοκτήτες κυρίως των νησιών της Ύδρας, των Σπετσών και των Φαρών και οι έμποροι, ακολουθώντας συνθήκες εύκολου πλουτισμού, όπως διάσπαση πολεμικών αποκλεισμών και τροφοδοσίες, δημιούργησαν κολοσσιαίες περιουσίες. Ο γάλλος πρόξενος, *Auguste de Jassaud*³ το 1808 αναφέρει ότι η Ύδρα είχε περισσότερα από 110 πλοία.

Αποδειχτικό της δύναμης, της εμπιστοσύνης αλλά και της τιμιότητας των ελλήνων πλοιοκτητών και ειδικότερα των Υδραίων, είναι όσα αναφέρονται σε γράμμα του Προξένου της Ολλανδίας *Henry Poppe* στην Μαλάγα της Πορτογαλίας, προς τους προεστούς της Ύδρας στις 26 Ιανουαρίου

¹ Γ. Α. Ρήγας, Σκιάθου Λαϊκός πολιτισμός, τχ Α', Δημόδη άσματα, Θεσσαλονίκη 1958, σ. 227.

² Δημ. Πετρόπουλος, Ελληνικά δημοτικά τραγούδια, 1 (Αθήναι 1958), σ. 200.

³ *Auguste de Jassaud, Mémoire sur l'état physique de politique de l'île d'Hydra, Spécie, Poro et Ipséra en l'année 1808*, Κωνσταντίνος Σβολόπουλος (επιμ.), Αθήνα 1978, σ. 94-95.

Άγνωστα επαναστατικά επεισόδια

1806, όπου τους ζητάει συνεργασία προσφέροντάς τους καλές τιμές στην πώληση των σιτηρών και αμέριστη οικονομική βοήθεια⁴.

Όπως ήταν φυσικό η μεγάλη αυτή οικονομική ανάπτυξη είχε ως αποτέλεσμα και τη διαμόρφωση νέων κοινωνικοπολιτικών ανακατατάξεων μεταξύ των προεστών της Ύδρας Ιδιαίτερα μετά την επικράτηση στο νησί κατά το 1806, του Ρωσικού κόμματος εξαιτίας των οποίων πολλοί αναγκάστηκαν να μετοικίσουν. Μεταξύ αυτών ήταν και ο ζαμπίτης, ο ευνοούμενος και διορισμένος από το 1802, διοικητής του νησιού Γεώργιος Δήμα Βούλγαρης γνωστός με το προσωνύμιο Μπέης⁵.

Μέσα σε αυτό το κλίμα βρέθηκε το καλοκαίρι του 1807, ένα καράβι φορτωμένο με λάδι ενός έμπορου, γάλλου υπηκόου, ελλημενισμένο στην Ύδρα. Κάποιος φράγκος ναύτης από το πλήρωμα του καραβιού, γνωστοποίησε στον Σενιάβιν στη ρώσικη

αρμάδα, ότι βρισκόταν εκεί το καράβι ύσχοντας 1900 καντάρια λάδι εμπόρευμα γάλλου με το όνομα Ιλαρίων Κουτουριές. Ο ναύαρχος κάλεσε τον καπετάνιο του καραβιού, τον Λάζαρο Ζερμπίνον και αφού βεβαιώθηκε για την αλήθεια έστειλε μήνυμα στη γραμματεία του νησιού να ασφαλιστεί το καράβι και να περιμένουν μήνυμά του. Όταν αργότερα έφθασε στην Τένεδο ειδοποίήσε να πουληθεί το λάδι με 4 φλωριά το καντάρι. Οι διορισμένοι από τους Ρώσους, επιστάτες της γραμματείας, ο Αναστάσιος Κοκκίνης, ο Λάζαρος Κουντουριώτης, ο Δημήτριος Τσαμαδός, ο Νικολός Οικονόμου, ο Νικόλαος Γιακουμάκης και ο Δημήτρης Σαχίνης, αμέσως εκπλήρωσαν τις εντολές και ξεπούλησαν το λάδι⁶. Στο μεταξύ ο Σενιάβιν είχε συμβουλέψει τους Υδραίους και όχι μόνον όπως είδαμε, να επαναστατήσουν κατά των Τούρκων, γεγονός όμως το οποίο μεγάλη μερίδα των κοτζαμπάστηδων και κυρίως των πλοιοκτητών, αποστρεφόταν. Τελικά με προτροπή των ρωσόφιλων προκρίτων και κυρίως του Λάζαρου Κουντουριώτη⁷, πήραν την απόφαση να επαναστατήσουν. Όμως, όπως είδαμε, ο Σενιάβιν άρχισε να υπαναχωρεί στα σχέδιά του και τον Αύγουστο του 1807 τα εγκατέλειψε. Παρόλα αυτά οι Υδραίοι αποφάσισαν να προχωρήσουν στην απόφασή τους και όρισαν την 24 Ιουνίου 1807 ως ημέρα για μετανάστευση. Όμως ο Γεώργιος Βούλγαρης, ζαμπίτης, διοικητής του νησιού, έχοντας καταφύγει από τον προηγούμενο χρόνο στην Αθήνα, συνεννοείται με τον υδραίο Αντρέα Μιαούλη (Βώκο) και του δίδει εντολή να συγκροτήσει στρατιωτικό σώμα και να ανακαταλάβει την εξουσία. Ο

⁵ Γεώργιος Βούλγαρης (1769 -24/8/1812), Κοτζάμπασης της Ύδρας. Τον απέστειλαν οι Υδραίοι όπως είχαν υποχρέωση ως ναύτη στον Χουσεΐν Πασά. Τον έσωσε από δολοφονία, κέρδισε την εμπιστοσύνη του, και ορίστηκε από αυτόν να επιβλέπει την τάξη στην Ύδρα και τον Πόρο. Από την τελευταία δεκαετία του 18ου αιώνα, αρχηγός των Ελλήνων ναυτών που υπηρετούσαν, υποχρεωτικά ναυτολογημένοι, στον τουρκικό στόλο ήταν Υδραίος (είχε τον τίτλο του μπας-ρεΐζη).

⁶ Αρχείον Κοινότητας Ύδρας, 3 (1922), 162-164

⁷ Γεννήθηκε το 1769 στην Ύδρα και ήταν πρωτότοκος γιος του Αναγνώστη Κουντουριώτη και της Μαρίας Κοκκίνη. Λόγω της εγκατάστασης του πατέρα του στη Γένοβα (Γένοβα), για εμπορικούς λόγους ο Λάζαρος, ανάλαβε από μικρός τις ευθύνες της οικογενείας. Μετά το θάνατο του πατέρα του, έγινε διακειμήστης της οικογενειακής περιουσίας. Υπολογίζεται, ότι τα μισά καράβια απ' όσα διέθετε η Ύδρα το 1821, ήταν δικά του και του αδελφού του Γεωργίου. Ανώνυμος, "Λάζαρος Κουντουριώτης", Εστία 3, τχ 69 (1877), σ. 261-268.

Για την κοινοτική οργάνωση του νησιού βλ. Ι, Β, Λυκούρη, Η διοίκησης και η δικαιοσύνη των τουρκοκρατουμένων νήσων, Αίγινα, Πόρος, Σπέτσες, Ύδρα, Αθήνα 1954.
Α. Βακαλόπουλος, "Απίχτηση των αγώνων των Σέρβων στους Έλληνες", Μακεδονικά 7 (Θεσσαλονίκη 1967), σ. 271-274.
Κ. Σάθας, Τουρκοκρατούμενη Ελλάδα, Αθήναι 1889.

Μιαούλης, άνθρωπος με επιρροή, κατάφερε μυστικά να συγκεντρώσει Υδραίους στρατιώτες, αφάρεσε τα πηδάλια των πλοίων, πήρε την διοίκηση του νησιού στα χέρια του και απαγόρευσε την φυγή. Έτσι ματαίωσε το καταστροφικό αυτό σχέδιο και παράδωσε πάλι την εξουσία στον Βούλγαρη. Ταυτόχρονα ο Βούλγαρης έρχεται σε επαφή με τον Βελή πασά, γιο του Αλή των Ιωαννίνων που βρισκόταν στον Μοριά από το 1807 έως το 1812, με τον οποίον ακολούθησε προσωπική διπλωματική πολιτική συνάπτοντας φιλικούς δεσμούς μαζί του, και τον συγκρατεί από του να αποβιβαστεί στην Ύδρα. Μόνον οι πρόκριτοι ο Αναστάσιος Κοκκίνης, ο Λάζαρος Κουντουριώτης, ο Δημήτριος Τσαμαδός, ο Νικολός Οικονόμου, και ο Νικόλαος Γιακουμάκης μπήκαν στο πλοίο του Κυριάκου Σκούρτη μαζί με τους συνοδούς τους και με λίγους ακόμα, ακολούθησαν το Ρωσικό στόλο στη φυγή του. Αμέσως μετά ο Βούλγαρης επέστρεψε στο νησί αφού πρώτα διαβεβαίωσε την Υψηλή Πύλη για την υπακοή του νησιού.

Οι κύριοι πρωταγωνιστές της εξέγερσης έχοντας εκτός των άλλων να τους κυνηγάει και μια μεγάλη δικαστική διαμάχη με τον Κουντουριέ για το φορτίο του λαδιού, περιπλανήθηκαν σε διάφορα νησιά. Τελικά με παρέμβαση όλων των κατοίκων της Ύδρας εκδόθηκε σουλτανικό φερμάνι που τους συγχωρούσε, αφού όμως πληρώσουν 2.000 δίστηλα και τρείς μήνες αργότερα, τον Νοέμβριο ξαναγύρισαν στην Ύδρα, ύστερα από πρόσκληση του Βούλγαρη. Όλοι οι πρωτεργάτες επισκέφθηκαν το αρχοντικό του Βούλγαρη για να τον ευχαριστήσουν εκτός από τα μέλη της οικογένειας του Κουντουριώτη με τα οποία υπήρχε έχθρα.

Όμως η διεκδίκηση της αποζημιώσης του φορτίου του Κουντουριέ συνεχίστηκε και κατά το 1808 δημιουργώντας πλείστα προβλήματα στον Λάζαρο Κουντουριώτη και τους άλλους, μέχρις ότου, αφού τους κατάσχεσαν τα καράβια τους, αναγκάστηκαν να τον αποζημιώσουν. Άλλα αυτό είναι μια άλλη ιστορία. ●

Στέλιος Μουζάκης
Ιστορικός Ερευνητής πολιτισμών
Μέλος της FIJET,
του Center of Greek-Russian
Historical Research (CE.HI.R.)
e-mail: stylmouzakis@hotmail.com

“Η Πεντάμορφη & το τέρας των νηπίων”

Κεφάλαιο 5ο: Μια γενναία απόφαση

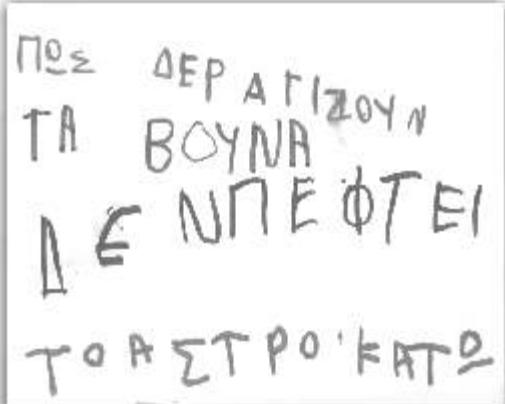
Περίληψη: Ο έμπορος μετά τη συνάντησή του με το τέρας και την απαίτηση του τελευταίου να του παραδώσει κάποια από τις κόρες του, φτάνει σπίτι του σε απόγνωση. Οι αδερφές της Πεντάμορφης την κατηγορούν ότι αιτία γι' αυτήν την τραγική εξέλιξη ήταν η παραγγελία της για το τριαντάφυλλο. Η Πεντάμορφη για να δώσει διέξοδο, παίρνει τη γενναία απόφαση να πάει η ίδια στον πύργο του τέρατος. Ο πατέρας της που την συνοδεύει, αναγκάζεται από το τέρας το επόμενο πρωί να την αποχαιρετήσει και να επιστρέψει στο σπίτι του.

Προσέγγιση: Η Πεντάμορφη αποδεικνύεται για άλλη μια φορά εξαιρετικά δυνατή. Βρίσκεται το θάρρος να θυσιαστεί, πηγαίνοντας στο τέρας, αν και από τις περιγραφές του πατέρα της αντιλαμβάνεται πως η απόφασή της θα την οδηγήσει στο θάνατο. Αποδεικνύεται τόσο αποφασιστική, που κατορθώνει να κάψψει τους ισχυρούς δισταγμούς του πατέρα της, ο οποίος επιδιώκει με κάθε τρόπο να την αποτρέψει. Παράλληλα η ηρωίδα φροντίζει να διατηρήσει την ψυχραιμία της, ώστε να καθησυχάσει όσο γίνεται την οικογένειά της. Η κρισμότητα των στιγμών δεν την εμποδίζει να προτείνει στον πατέρα της την πιο λογική λύση για το μέλλον όλης της οικογένειάς τους. Συγκεκριμένα, ο έμπορος της εμπιστεύεται ότι το τέρας του έχει χαρίσει πλούτη, τα οποία έχει αποκρύψει από τις άλλες κόρες του, επειδή πιστεύει ότι θα τον πιέσουν να επιστρέψουν στην πόλη, αν και ο ίδιος επιθυμεί να περάσει τα γεράματα στην εξοχή. Η Πεντάμορφη λοιπόν τον συμβουλεύει να τις προικίσει, για να ζήσουν με τους συζύγους τους εκεί όπου επιθυμούν. Η ηρωίδα διατηρεί την αυτοκυριαρχία της, τόσο όταν φεύγει για τον πύργο του τέρατος συνοδεύομενη από τον πατέρα της όσο και στη συνέχεια, κατά τη στιγμή της πρώτης συνάντησής της με το τέρας, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο κουράγιο και στον απελπισμένο πατέρα της.

Μαγικά λόγια:

“...πώς δε ραγίζουν τα βουνά, δε πέφτει τ' άστρι κάτου”

(Ν. Γ. Πολίτη, Δημοτικά Τραγούδια, σ. 210).

Τα “μαγικά λόγια” γραμμένα από τα νήπια

Κείμενα Νηπίων

Ατομικά κείμενα μαθητών 4^{ου} Νηπιαγωγείου
Ασπροπύργου 2007-2008:

1. Όταν ο έμπορος γύρισε στο σπίτι του, ρώτησε τις κόρες του ποια θέλει να πάει στο κάστρο του τέρατος. Η Πεντάμορφη είπε “εγώ”, γιατί είναι περίεργη να δει πώς είναι το τέρας. Θα μείνει μαζί του γιατί θέλει να δει πώς είναι το κάστρο του. Μετά από τρεις-τέσσερις μέρες θα γυρίσει στο σπίτι της.

2. Η Πεντάμορφη δεν θα πάει ποτέ στο τέρας. Θα πάει μόνος του ο μπαμπάς της να του κάνει συντροφιά. Το τέρας ήθελε να γνωρίσει την Πεντάμορφη, για να κάνουν παρέα αλλά εκείνη πίστευε ότι ήθελε να την φάει.

3. Ο έμπορος πήγε μόνος του στο κάστρο του τέρατος, επειδή η Πεντάμορφη βαριόταν να τον ακολουθήσει. Το πρωί που εκείνη ξύπνησε, πήγε εκεί, για να γνωρίσει το τέρας. Αυτό της πρόσφερε ένα τριαντάφυλλο. Τότε η Πεντάμορφη αποφάσισε να μείνει μαζί του. Μόλις όμως φύγει ο μπαμπάς της Πεντάμορφης, το τέρας θα της ρίξει δηλητήριο στο νερό για να πεθάνει.

4. Ο μαύρο τούρμπο της Πεντάμορφης είναι παρκαρισμένο εκεί που τελειώνει το δάσος. Η Πεντάμορφη το έχει αφήσει εκεί και πηγαίνει να μείνει με το τέρας, γιατί το σπίτι της πήρε φωτιά.

5. Ο μπαμπάς είναι στο δάσος μαζί με την Πεντάμορφη. Αυτός κοιτάζει αν είναι καλός ο καιρός και η κόρη του μαζεύει λουλούδια. Ψάχνουν να βρουν σπίτι για να μείνουν στο δάσος, επειδή τους αρέσει το περιβάλλον. Θα αγοράσουν ένα σπίτι κοντά στο παλάτι που έχει το τέρας. Ένα πρωί θα πάνε με το άλογό τους να κάνουν επισκεψή στο τέρας και θα δουν ότι είναι καλό και τίμιο. Έτσι θα μείνουν μαζί του.

6. Η Πεντάμορφη με το μπαμπά της πήγαν στο τέρας. Το πρώτο βράδυ που έμειναν στο κάστρο του, το τέρας έφαγε το μπαμπά της Πεντάμορφης όταν αυτή κοιμόταν. Όταν η Πεντάμορφη ξύπνησε ρώτησε το τέρας πού είναι ο μπαμπάς της κι αυτό της είπε ψέματα “ο μπαμπάς σου γύρισε στο σπίτι σας”. Η Πεντάμορφη όμως δεν το πίστεψε αλλά δεν είπε τίποτα στο τέρας, για να μην την φάει κι εκείνη. Μόλις βρει την ευκαιρία, θα πάρει το άλογό της και θα πάει στις αδερφές της. Όλες μαζί θα πάνε μ' έναν χειρούργο στο παλάτι του τέρατος κι όταν εκείνοι θα κοιμάται, ο γιατρός θα του ανοίξει την κοιλιά και θα βγάλει τον πατέρα τους.

7. Ο μπαμπάς πήγε και τις τρεις κόρες του στο παλάτι του τέρατος κι αυτό του είπε: “Μην στενοχωριέσαι, θα τις προσέχω εγώ”. Το τέρας έκανε ό, τι του ζητούσαν τα κορίτσια. Έπαιζε μαζί τους και τους έφερνε το μπαμπά τους να τον δουν. Τους είχε φτιάξει ένα μαγικό κουδούνι, για να το πατάνε όποτε χρειάζονται το τέρας κι εκείνο να πηγαίνει. Όταν τα κορίτσια του είπαν ότι προτιμάνε να μείνουν με το μπαμπά τους, το τέρας τις πήγε πίσω και τους έδωσε το μαγικό κουδούνι, για να το καλούν όταν θέλουν.

Ομαδικά κείμενα κλασικού τμήματος 1^{ου} νηπιαγωγείου
Ασπροπύργου 2008-2009

1. Η Πεντάμορφη πίστευε ότι το τέρας που ήταν κακό με το μπαμπά της, με αυτήν θα ήταν καλό, επειδή του άρεσαν τα όμορφα κορίτσια. Όταν οι αδερφές της Πεντάμορφης είδαν από το παράθυρο το άλογο του μπαμπά τους στην αυλή, κατάλαβαν ότι είχε έρθει σπίτι και μπή-

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλιά

καν στο δωμάτιό του να δουν αν τους είχε φέρει δώρα. Εκεί βρήκαν όλα τα χρυσαφικά που είχε πάρει από το παλάτι του τέρατος. Τα πήραν κρυφά και τα έβαλαν στο δωμάτιό τους. Μόλις ο μπαμπάς θυμήθηκε το μπαούλο, ανέβηκε στο δωμάτιό του, για να δείξει τα πράγματα στην Πεντάμορφη. Κατάλαβε ότι τα είχαν πάρει οι κακές αδερφές και τις ρώτησε: "Εσείς πήρατε το χρυσάφι;". Αυτές είπαν όχι αλλά επειδή δεν τις πίστεψε, έψαξε και τα βρήκε όλα κάτω από το κρεβάτι τους. Τότε ο μπαμπάς έκανε κάτι μαγικά που του είχε μάθει το τέρας και οι κακές κόρες του έγιναν αμεσώς καλές. Θα πάνε στο παλάτι του τέρατος όλες μαζί, για να το ευχαριστήσουν και η Πεντάμορφη θα αποφασίσει να παραμείνει εκεί μαζί του.

2. Ο μπαμπάς έχει θυμώσει με την Πεντάμορφη, επειδή του είπε πως αγαπάει το τέρας. Το τέρας της είχε τηλεφωνήσει και η φωνή του της φάνηκε ωραία και λυπημένη κι έτσι τον αγάπησε. Ο μπαμπάς της είπε: "Να φύγεις απ' αυτό το σπίτι". Όταν εκείνη έφτασε μπροστά στο κάστρο του τέρατος, ή εξώπορτα άνοιξε μαγικά. Προχώρησε κι έφτασε στην άλλη πόρτα, που και αυτή άνοιξε μόνη της. Τα σκυλάκια του τέρατος πήγε και τον ξύπνησε. Εκείνος μόλις είδε την Πεντάμορφη, ένιωσε δυνατή αγάπη και καλοσύνη. Κι η Πεντάμορφη μπροστά του έδειχνε ακόμη πιο όμορφη.

3. Η Πεντάμορφη φτάνει στο παλάτι του τέρατος και μαζεύει τριαντάφυλλα από τον κήπο του. Το τέρας την κοιτάζει από το παράθυρο. Κάποια στιγμή η Πεντάμορφη σηκώνει το κεφάλι της και το βλέπει. Είναι άγριο και άσχημο. Τότε καταλαβαίνει ότι θα θέλει να την φάει και τρέχει προς το σπίτι της. Το τέρας την κυνήγησε, αυτή όμως πρόλαβε και κλειδώθηκε στο σπίτι της.

4. Η Πεντάμορφη φτάνει με το μπαμπά της στον πύργο του τέρατος, για να παντρευτούν. Το έχει αγαπήσει από ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα κι ένα γράμμα που το τέρας της είχε στείλει με το μπαμπά της. Κι αποφασίζει να το παντρευτεί, επειδή ο μπαμπάς της είπε ότι δεν έχουν χρήματα. Οι αδερφές της Πεντάμορφης όταν πηγαίνουν στο γάμο, θέλουν να παντρευτούν εκείνες το τέρας, επειδή φοράει ωραίο κουστούμι. Αφού γίνεται ο γάμος της Πεντάμορφης, οι αδερφές της λιποθυμούν. Η Πεντάμορφη και το τέρας κάνουν ένα κορίτσι που μοιάζει στη μαμά του κι ένα αγόρι τερατάκι, όπως ο μπαμπάς του. Αυτό κοιμάται πολύ βαθιά κι όταν ξυπνάει παίζει κρυφτό με την αδερφή του. Ο παππούς τους πηγαίνει στο κάστρο και τα βλέπει, γιατί τα αγαπάει και τα δύο πάρα πολύ.

5. Το τέρας δεν είναι πολύ άσχημο. Είναι ψηλό, αδύνατο, με μεγάλο πρόσωπο αλλά καλοσυνάτο. Όποτε κοιτάζει την Πεντάμορφη, τα μάτια του είναι γεμάτα αγάπη. Όταν ο μπαμπάς της πήγε την Πεντάμορφη στο παλάτι του, το τέρας του είπε: "Θα την κρατήσω για λίγο, επειδή την αγαπάω και μετά θα την ξαναφέρω σε σένα. Μετά το φαγητό το τέρας με την Πεντάμορφη βγήκαν βόλτα στο δάσος, για να της δείξει τους φίλους του, τα πουλάκια. Το τέρας έφυγε για λίγο από κοντά της, για να της μαζέψει φρούτα και μέλι. Η Πεντάμορφη το περίμενε και το τέρας δεν γύριζε. Όπως το τέρας περπατούσε, έπεισε σε μια παγίδα που του είχε στήσει ο μπαμπάς της Πεντάμορφης. Μόλις βγήκε το φεγγάρι, ο μπαμπάς πήγε στο δάσος να πάρει την κόρη του. Αυτή όμως ήθελε να περιμένουν το τέρας, γιατί ανησυχούσε. Έτσι ο μπαμπάς της είπε πού βρισκόταν το τέρας και η Πεντάμορφη του ζήτησε να πάνε να το βοηθήσουν. Όταν το ελευθέρωσαν, το τέρας πήρε την Πεντάμορφη και γύρισαν στο παλάτι. Ο μπαμπάς της πήγε στο σπίτι του και δεν έβλαψε ποτέ ξανά το τέρας, επειδή φοβήθηκε μήπως τον φάει, αφού αυτό είχε μάθει από την Πεντάμορφη ποιος του είχε στήσει την παγίδα. ●

ΠΟΛΥΙΑΤΡΙΚΟ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΕ.
ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΟΛΥΙΑΤΡΕΙΑ

Χρήστος Κ. Παπαστάμου
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΙΓΑΛΕΩΣ, Τ.Κ. 19300, ΑΣΠΡΟΠΟΥΡΓΟΣ,
ΤΗΛ. 210.5575138-210.5578997, FAX: 210.5571996, ΚΙΝ.: 6944.392085

Βιβλία
Αναλώσιμα Η/Υ
Ειδή δώρων
Σφραγίδες
Φωτοτυπίες
Σχολικά είδη

I. ΗΛΙΑΣ - A. ΔΕΔΕΗΛΙΑ
Εθν. Αντιστάσεως 55 - Ελευσίνα, Τηλ./Fax: 210.5562202
e-mail: bibliopolio.gnosi@gmail.com, www.gnosi.gr

σχολή
οδηγών

Ιωάννης Δεδεηλίας

- Ερασιτεχνικά
- Μοτοσυκλέτες Α1-Α
- Επεκτάσεις Ε-Δ-ΓΕ
- Αναθεωρήσεις
- Κοινωνικά
- Κάρτα ταξί
- Διεκπεραιώσεις
- Μεταβιβάσεις

Ηρ. Πολυτεχνείου 68 - Ελευσίνα
Τηλ. 210.5540712, Κιν. 6937.028.930

& δραστηριότητες

Επαγγελματικό θέατρο αξιώσεων από το Εργαστήριο Δήμου Μάνδρας

Eνα μεγάλο χειροκρότημα για τις "8 γυναίκες" της Έλενας Πέππα.

Αποθεωτική υποδοχή επεφύλαξε το κοινό για τους ηθοποιούς και στην σκηνοθέτη της παράστασης, με τίτλο "8 γυναίκες κατηγορούνται", που ανέβασε το Θεατρικό Εργαστήριο του δήμου Μάνδρας στο σανδί του ανακαινισμένου θέατρου "Μελίνα Μερκούρη".

Η άριστη σκηνοθεσία, τα ατμοσφαιρικά σκηνικά και κυρίως η εξαιρετική ερμηνεία των 8 ηρωίδων ήταν μία μεγάλη έκπληξη για το κοινό, που αυτό το Σαββατοκύριακο παρακολούθησε την παράσταση "8 γυναίκες κατηγορούνται", του Ρ. Τομά.

Ένα κοινωνιολογικό αστυνομικό θρίλερ, με δραματική πλοκή, ρυθμό και έντονες τραγελαφικές σκηνές κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον του κοινού που ταξίδευσε στο χρόνο, πίσω στη δεκαετία του 50, ερευνώντας τις συμπεριφορές και τα κίνητρα 8 γυναικών που συμβιώνουν με έναν ισχυρό άνδρα που "δολοφονείται" για να ανακαλυφθούν οι πραγματικές τους προθέσεις.

Αληθινό, δυναμικό, με απρόβλεπτο τέλος, αποτέλεσε ένα πραγματικό καλλιτεχνικό θεατρικό γεγονός που ανεβάζει τον πήχη του εγχώριου πολιτιστικού Θεάτρου πολύ ωφελά για τη Δυτική Αττική.

Η διανομή των ρόλων ήταν ιδανική και παρουσίαζε ηλικιακά πρότυπα γυναικών που μας είναι οικεία και που πραγματικά είναι διαχρονικά. Οι 8 ηρωίδες με διαφορετικά βιώματα, συμφέροντα και πάθη, αποκλείονται από τη δολο-

φόνο στο σπίτι, διεξάγουν έρευνα για το κίνητρο που έχει κάθε μία να το διαπράξει το έγκλημα, παραδίδονται στον τρόμο, αλληλοκατηγορούνται και ζουν ένα τυραννικό παιχνίδι μυστηρίου και παραλόγου.

Η Γάμπη, κυρία του σπιτιού απατά και εξαπατείται, η μεγάλη της κόρη η Σουζάνα διεξάγει έρευνα, ενώ η μικρή της Κατρίνα αναλαμβάνει να αποκαλύψει το ρόλο της γιαγιάς και της θείας της Αυγουστίνας που ζουν μαζί τους στο σπίτι, του υπηρετικού προσωπικού - Σανέλ και Λουίζας - που γνωρίζουν σκανδαλιστικές λεπτομέρειες, αλλά και την εμπλοκή της αδελφής του πατέρα τους, την Πιερέτ, μιας πρώην μοιραία στριππιζέρ, η παρουσία της οποίας δημιουργεί μεγάλη ένταση στο σπίτι.

Μια παρέμβαση στη διασκευή και τη σκηνοθεσία της Έλενας Πέππα, υπεύθυνης του Θεατρικού Εργαστηρίου, δίνει την τελευταία πινελιά: το απρόσμενο τέλος, την ανατροπή.

Η σκηνοθέτης κ. Έλενα Πέππα ευχαρίστησε τους συνεργάτες της, τους συντελεστές και το κοινό για την ενθουσιώδη υποδοχή και δήλωσε ότι όταν μια προσπάθεια στηρίζεται πραγματικά, μπορεί να αποδώσει καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. ●

Πηγή: <http://www.mandra.gr>

Συμμετοχή των δομών Επαγγελματικού Προσανατολισμού της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής σε Έκθεση του Υπουργείου Παιδείας στην Τεχνόπολη στο Γκάζι

Sτο πλαίσιο της εκδήλωσης Euroscience Mediterranean Event 2009 στην Τεχνόπολη στο Γκάζι, η οποία τελούσε υπό την αιγιάδα του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια και του Υπουργείου Παιδείας, σχετικά με την έρευνα και την καινοτομία σε ευρύ φάσμα επιστημονικών τομέων, πραγματοποιήθηκε στις 17 και 18 Οκτωβρίου η εκδήλωση Education Opportunities: From University to Market για την σύνδεση Εκπαίδευσης και Αγοράς εργασίας. Η εκδήλωση αποσκοπούσε στην παροχή ολοκληρωμένης ενημέρωσης στην περιοχή οικονομίας επιστημονικής έρευνας στην Ελλάδα και το εξωτερικό μετά την δευτεροβάθμια εκπαίδευση καθώς και τη σύνδεση της επιστήμης με την αγορά εργασίας.

Το ΚΕ.ΣΥ.Π. (Κέντρο Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού) Δυτικής Αττικής, με πρωτοβουλία της Συμβούλου Σ.Ε.Π. (Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού) κ. Μαρούγκα Αιμιλίας και με την στήριξη της Δ/ντριας Β/θμιας Εκπαίδευσης κ.Χονδρίδου Σταυρούλας, συμμετείχε στην εκδήλωση σε ειδικά διαμορφωμένο περίπτερο με

σκοπό την ενημέρωση του κοινού για τις παρεχόμενες από τις δομές επαγγελματικού προσανατολισμού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης υπηρεσίες. Στην εν λόγω εκδήλωση συμμετείχαν και Σύμβουλοι απ'τα ΓΡΑ.Σ.Ε.Π (Γραφεία Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού) της περιοχής μας καθώς και οι υπεύθυνοι του ΓΡΑ.ΣΥ (Γραφεία Σύνδεσης με την αγορά εργασίας) Δυτικής Αττικής. Γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικοί επισκέφτηκαν το περίπτερο, πήραν πληροφοριακό υλικό και ενημερώθηκαν από τους συμμετέχοντες συμβούλους για εκπαιδευτικά και επαγγελματικά ζητήματα που τους απασχολούσαν.

Το περίπτερο της Δυτικής Αττικής επισκέφτηκε, ως εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας, και η αναπληρώτρια Διευθύντρια του τμήματος Σ.Ε.Π.Ε.Δ του Υπουργείου κ. Καλογεροπούλου Μαρία.

Υπενθυμίζεται ότι στην Ελευσίνα λειτουργεί ΚΕ.ΣΥ.Π., Λάσκου 35 & Καραϊσκάκη, στο οποίο μπορούν να απευθύνονται μαθητές και γονείς καθώς και απόφοιτοι για αναζήτηση οποιασδήποτε πληροφορίας σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού καθώς και για συμβουλευτική στήριξη με τη χρήση και ψυχομετρικών εργαλείων (τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού), όπου κρίνεται απαραίτητο. Τηλ.επικ. 210.55.45.391

● Της Αιμιλίας Μαρούγκα

Τα παιδιά των φαναριών

Kαθόμουν βαριεστημένος και αμέριμνος και περίμενα... εθισμένος στο τσιγάρο, κάπνιζα και είχα αφήσει ελεύθερο το βλέμμα να ζητιανεύει κάτι για να πιαστεί στη θέα της απέναντι πλατείας. Σε δέκα λεπτά τ' αμάξι θα 'ταν έτοιμο. Γυαλισμένο και σκουπισμένο. Τότε ήταν που πρόσεξα τα δυο μικρά παιδιά στα φανάρια, με τα κουρελιασμένα τους ρούχα, τ' αχτένιστα μαλλάκια τους να πουλάνε χαρτομάντηλα, είτε να προθυμοποιούνται να σκουπίσουν μ' ένα παλιόπανο τα φανάρια των διερχόμενων αυτοκινήτων. Και σκέφτηκα... γιατί; Γιατί όσο διαρκεί το κόκκινο να γίνεται αυτό το σημείο μια πράνομη αγορά και μια ένευ όρων εκμετάλλευση;

Οι απόψεις πολλές και σωστά δομημένες όλες, με ορθά και ατράνταχτα επιχειρήματα για το αν πρέπει να δίνουμε λεφτά σε αυτά τα παιδιά ή όχι. Κοινωνικό φαινόμενο που πρέπει ν' αντιμετωπιστεί από την πολιτεία ή μια κατάσταση που μπορεί να ελεγχθεί από εμάς τους ίδιους; Ό, τι κι αν απαντήσετε, έχετε απόλυτο δίκιο. Το δάσος όμως και όχι το δέντρο, κρύβεται σ' εκείνους, οι οποίοι πίσω από το παρκάκι περίμεναν τις... εισπράξεις της... δουλειάς. Κάθε τόσο ένας "κύριος", ερχόταν στο φως, και ζητούσε με κακό τρόπο από τα παιδιά να του δίνουν τα δύο ή τρία ευρώ που κέρδιζαν από τους διερχόμενους οδηγούς. Φυσικά, εκείνα τα παρέδιδαν με έκδηλο φόβο.

Η δική μου η άποψη είναι πως πλην της κοινωνίας που ως σηνήθως εθελοτυφλεί, εμείς οι ίδιοι κάτι πρέπει να κάνουμε. Ίσως αν δεν ξαναδώσουμε μαζικά όλοι μας, χρήματα σε αυτά τα αγγελούδια, ίσως μόνο έτσι κατορθώσουμε να τα βοηθήσουμε... ίσως....! Γιατί δεν αρνούματι την καλή μας πρόθεση. Αρνούμαται όμως, να συντηρώ μόνο και μόνο από καλή πρόθεση μια "επιχειρήση" αρκετά προσδοκόφρα που έχει ως προσωπικό αθώες ψυχές. Και ν' α-

απευθύνω και μια ερώτηση ρητορική που όλοι ξέρουν την απάντηση. Στο παραπάνω φανάρι, οι "φυλακες" της πόλης είχαν στήσει μπλόκο για να ελέγχουν τους παραβάτες οδηγούς. Εκατόν πενήντα μέτρα πιο πάνω... είναι κρίμα κύριοι... είναι κρίμα να φυλάσσεται το "άστυ" με αυτό τον τρόπο. "Γιατί", είναι η ερώτηση.

Τ' αμάξι πλύθηκε και έφυγα... τα αγγελούδια έμειναν εκεί να συνεχίσουν αυτή την άθλια επαίτεια. Έμειναν εκεί να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και να ζητούν ένα ευρώ... με τα ματάκια τους να ναι στεγνά από κάθε τι παιδικό και αιμόλυντο. Τα μεγάλωσαν αυτά τα παιδιά απότομα. Αυτοί που φοβούνται το φως και κρύβονται πίσω από το παρκάκι... Αυτοί που εκμεταλλεύονται ένα νεκρό κράτος και μια απούσα αστυνομία, αλλά κι αυτοί που πατούν πάνω στη δική μας αδιαφορία για καθετί που συμβαίνει γύρω μας. Μπράβο σε όλους τους κρατούντες... μπράβο που κάθε φανάρι αυτής της πόλης το 'χουν κάνει μια παράνομη και εγκληματική επιχείρηση με... παιδιά. Ας σκεφτούν οι ίδιοι σε τί βαθμό είναι συνένοχοι σε αυτό το έγκλημα και τί ποινή θα επέβαλαν στους εαυτούς τους. Που αφήνουν να πληγώνεται το μέλλον αυτής της γης... τα παιδιά μας!

● Σάββας Καλοκαιρινός, Κοινωνικός Λειτουργός

Δελτίο Τύπου

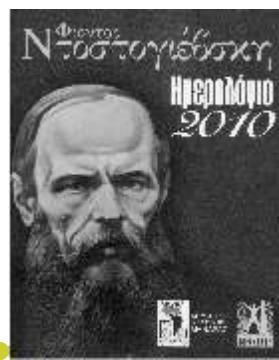
Sτις 19 Ιανουαρίου ο Σύλλογος Γονέων και κηδεμόνων του 2ου Δημοτικού Σχολείου Μάνδρας σε συνεργασία με το Σύλλογο το "χαμόγελο του παιδιού" διοργάνωσε ομιλία με θέμα: "Την κακοποίηση του παιδιού". Η ομιλία πραγματοποιήθηκε στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Μάνδρας ύστερα από ευγενική χορηγία της προέδρου της Βιβλιοθήκης κας Βάσσης Θάλειας. Οι εκπρόσωποι από το χαμόγελο του παιδιού ήταν ένας ψυχολόγος και μια κοινωνική λειτουργός, πρόσωπα, τα οποία έχουν ασχοληθεί με το Σύλλογο και τα παιδιά για πολλά χρόνια. Μετέφεραν, λοιπόν, έχοχα τα σημάδια τη κακοποίησης του παιδιού, τα σωματικά και τα ψυχολογικά. Περιέγραψαν μέσω απλών και πραγματικών γεγονότων τι είδους συμπεριφορές μπορεί να εκδηλώσει ένα κακοποιημένο παιδί. Διέκριναν την κακοποίηση σε τέσσερις μορφές (σωματική ψυχολογική, σεξουαλική και παραμέληση) και επεσήμαναν ότι οι θύτες είναι συνήθως συγγενικά ή φιλικά πρόσωπα. Στην ομιλία παραβρέθηκαν η διευθύντρια του Σχολείου καθώς γονείς και γιαγιάδες. Δυστυχώς η συμμετοχή δεν ήταν η αναμενόμενη. Στο τέλος της εκδήλωσης προσφέρθηκαν αναψυκτικά. Ελπίζουμε τέτοιες προσπάθειες να ακολουθήσουν και στο μέλλον και όλοι μας να τις τιμήσουμε με την παρουσία μας. ●

Το ημερολόγιο της Βιβλιοθήκης Δ. Μάνδρας

Eντυπωσίασε τους αναγνώστες της πόλης μας το ημερολόγιο που εξέδωσε η Βιβλιοθήκη του Δήμου Μάνδρας για το 2010. .

Πρόκειται για ένα πρωτότυπο ημερολόγιο το οποίο κοσμούν έργα του Δ. Μυταρά. και συμπεριλαμβάνει όλη τη ζωή - μέσω ενός πλούσιου χρονολογίου, την εργογραφία καθώς επίσης και αναλυτική αναφορά στα παιδικά και εφηβικά χρόνια του κλασικού Ρώσου συγγραφέα. Διάσπαρτα ανάμεσα στους ημεροδεικτές αναφέρονται αποσπάσματα ισπό όλα τα λογοτεχνικά του έργα.

Στην αρχή του ημερολογίου υπάρχει και ένας πρόλογος γραμμένος από την αντιδήμαρχο και Πρόεδρο του Δ.Σ. της Δημ. Βιβλιοθήκης, κας Ευθαλίας Βάσση, η οποία δίνει ευχές για το νέο έτος. Όπως η ίδια αναφέρει: "ευχόμαστε σε όλους χρόνια πολλά και το νέο έτος να είναι ακόμη φωτεινότερο σε ιδέες, σε δημιουργία, σε πρόοδο, σε γνώση." ●

Το Νέο Βιβλίο Της Βούλας Απαμπατζόγλου “Ανατολή Εξ Ανατολών”

Hδυνατότητα να παρακολουθούμε την ιστορία ενός ανθρώπου μέσα από συγγραφικό φακό ασκεί μία ιδιαίτερη γοητεία. Αν αυτή τη δυνατότητα την επεκτείνουμε σε μια γειτονιά, π.χ. στην “Αυλή των θαυμάτων”, η γοητεία μεγαλώνει. Αν μάλιστα αυξήσουμε το εύρος του φακού και στο οπτικό μας πεδίο περιληφθεί μια ολόκληρη πόλη, η γοητεία γίνεται μαγεία.

Σε τέτοια μαγευτική κατάσταση μας οδηγεί το βιβλίο **“Ανατολή Εξ Ανατολών”**, καθώς απλώνει μπροστά στα μάτια μας τη ζωή σε μια πόλη, που κτίσθηκε από το μηδέν ειδικά για να δεχθεί ξεριζωμένους.

Στα 15 ανεξάρτητα αλλά πολύ σχετικά μεταξύ τους κείμενα η συγγραφέας θυμάται, αναπολεί, περιγράφει, εξιστορεί ή μεταφέρει περιγραφές και αναφορές άλλων, ενώ συχνά φιλοσοφεί ή σαρκάζει τις δυσκολίες και την ανέχεια των παλαιότερων εποχών προκειμένου να τις εξορκίζει. Οι πρωταγωνιστές ή ήρωες είναι πραγματικοί “ήρωες” με όλες τις σημασίες της λέξης. Άνθρωποι ως επί το πλείστον απλοί, καθημερινοί που οι συγκυρίες τους έριξαν στα βαθειά νερά. Άλλοι μόνο επιβίωσαν, άλλοι πέτυχαν και άλλοι μεγαλούργησαν. Όλοι όμως κολύμπησαν και αντιμετώπισαν τις θυέλλες με σθένος και κυρίως με αξιοπρέπεια.

Με το νέο της βιβλίο η συγγραφέας δείχνει να κατέχει τον τρόπο να συναρπάζει αιγγίζοντας συναισθηματικά τον αναγνώστη ενώ παράλληλα συμβάλλει στην καταγραφή λαογραφικών αλλά και κάποιων ιστορικών στοιχείων του τόπου της. Παρότι η ουσία και το περιεχόμενο διαφέρει από το προηγούμενο βιβλίο της, όπου με μαχητική διάθεση και αιχμηρό λόγο σατιρίζε σύγχρονες καταστάσεις και πρόσωπα, εν τούτοις το πνεύμα, η οξύτητα, η διακριτική ειρωνεία και η αίσθηση της γάργαρης ροής στην διαδοχική παράθεση γεγονότων και σκέψεων συμπίπτουν και στα δύο βιβλία.

Λαογραφώντας τις μνήμες του τόπου μας

Tην Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου 2009 πραγματοποιήθηκε στην καταμεστη με φίλους επισκέπτες και συνδημότες μας αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μάνδρας η παρουσίαση του βιβλίου του Γανοσολογιώτα Αρχιμανδρίτου πιάκωβου Κανάκη **“Λαογραφώντας τις μνήμες του τόπου μας - Οι Αρβανίτες και οι παραδόσεις τους”**. Την συζήτηση συντόνισε ο εκπαιδευτικός -λυκειάρχης του Πυρουνάκειου Λυκείου Ελευσίνας κ. Ρόζης Ευάγγελος με ομιλητές τις κυρίες και κυρίους:

“Ανατολή Εξ Ανατολών” Λόγια της Συγγραφέως “Εισαγωγή”

Tο προηγούμενο βιβλίο μου με τίτλο **“Περιπλανώμενοι Στο Δάσος Με Τα Κολωνάκια”**, ήταν μία συλλογή από δημοσιευμένα άρθρα στον τοπικό τύπο και περιοδικά, με θέματα επίκαιρα, που απασχολούν ή προκαλούν το ενδιαφέρον της σύγχρονης τοπικής κοινωνίας. Παράλληλα όμως με τα σύγχρονα θέματα είχα ξεκινήσει να δημοσιεύω και κείμενα με στοιχεία από το παρελθόν του τόπου μου, όπως αναμνήσεις, αφηγήσεις περιστατικών, συνήθειες, καταστάσεις, ιστορίες προσώπων ή σκιαγραφήσεις χαρακτήρων.

Το βιβλίο λοιπόν αυτό **“Ανατολή Εξ Ανατολών”** περιέχει συλλογή με θέματα από το παρελθόν της προσφυγούπολης. Ο τίτλος του σημαίνει το καινούργιο ξεκίνημα άρα την “ανατολή” ενός λαού που ήρθε από την Ανατολή δηλαδή την Μικρά Ασία.

Το γεγονός ότι γεννήθηκα και μεγάλωσα σε μία προσφυγούπολη, φτιαγμένη ειδικά για να δεχτεί τους ξεριζωμένους Μικρασιάτες, μου έδωσε το πλεονέκτημα να γνωρίσω εκ των έσω το πνεύμα, την φιλοσοφία και την νοοτροπία ενός λαού που μηδένισε το καντράν και πήρε φόρα για να ανέβει την ανηφόρα. Στην ιδιοσυγκρασία του υπήρχε το ταλαιπώρο γέριο αλλά γερό σκαρί και η δύναμη της θέλησης και το πείσμα, για την καινούργια αρχή. Με αυτή την ιδιοσυγκρασία ταυτίστηκαν και όσοι από την υπόλοιπη Ελλάδα ήρθαν να προστεθούν με τον ίδιο στόχο της επιβίωσης. Σαν παρατηρητής από την δική μου περιορισμένη σε εύρος και διάρκεια σκοπιά αλλά και λίγο συμμέτοχη, προσπαθώ να αποδώσω κάποιες καταγραφές του παρελθόντος. Αν και αναφέρομαι τις περισσότερες φορές σε καθημερινές απλές καταστάσεις και καθημερινούς, απλούς ανθρώπους πιστεύω, ότι παρουσιάζουν ενδιαφέρον. Άλλωστε η ιστορία του κάθε ανθρώπου και της κάθε εποχής είναι σημαντική, γιατί έχει την μοναδικότητά της, άρα την δική της αξία. ●

- Ορφανουσδάκη Αργυρώ, Φιλόλογος - Συγγραφέας
- Πέππας Γεώργιος, Εφέτης
- Κριεκούνη Μαρία, Φιλόλογος - Εκπαιδευτικός
- Μουρίκη Αικατερίνη, Συγγραφέας
- Ζωγράφος Σταμάτης, Στρατιωτικός
- Κουράση Μαργαρίτα, Μαθήτρια Γ Γυμνασίου
- Σιδηροπούλου Χριστίνα, Μαθήτρια Γ Λυκείου.

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ κυκλοφορεί και διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. Προαιρετικές εισφορές και χορηγίες στην τράπεζα ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ. 5170039501733.

Το περιοδικό μας μπορείτε να το βρείτε:

- Στην Μάνδρα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη και στο ΚΑΠΗ - Στο κατάστημα ψυλικών Αναστ. Μαρούγκα, Στρ. Ρόκα
- Στο “ΕΥΩΝΥΜΟ CAFE”, Β. Λάσκου 4 • Στην Ελευσίνα από το Βιβλιοπωλείο “η Γνώση” - Εθν. Αντιστάσεως 55